

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Štipendiranje in štipendije

Že dalj časa nismo ničesar objavili s področja štipendiranja v naši občini, vemo pa, da je stanje zaskrbljujoče, prav kritično, in to ne samo v naši občini, temveč v vseh ostalih občinah v Sloveniji, ker je štipendijska politika in štipendiranje že pravi politični problem, ki ga rešujejo na vseh nivojih.

Samoupravni sporazum o štipendiranju učencev in študentov in družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike določata, da vsakemu učencu, ki zaključi osemletko in če izpolnjuje pogoje za pridobitev štipendije, ta tudi pripada. Kriteriji za obravnavanje prošelj niso niti v družbenem dogovoru niti v samoupravnem sporazumu natančno določeni, razen materialnega stanja družine, iz katere prosilec za štipendijo izhaja. Zato je naval prosilcev na solidarnostno združena sredstva prevelik, sredstev za štipendije pa je premalo in smo dejansko pri zbranih sredstvih še zelo daleč od tega, da bi lahko štipendijo prejeli vsi, ki se šolajo.

Štipendiranje bo še naprej v krizi in še hujše bo, ker pri tem ne gre za finančna vprašanja, temveč tudi za številna vprašanja kadrovske narave, ker nam novi štipendijski sistem krepko podira sleherno načrtno kadrovske politiko. Štipendirati moramo na podlagi družbenih potreb in potreb po deficitarnih kadrih v OZD in SIS v občini, na podlagi samoupravnega sporazuma pa tudi vse tiste učence in študente, za katere v občini, v širši regiji ali republiki še ni neposrednega kadrovskega interesa. Osnovni problem je tudi ta, da se mladina odloča vedno bolj pogosto za takšne poklice, za katere kadrovske štipendije ni, pa tudi po končanem šolanju zanje ne bo zaposlitve. Vedno več mladine se tudi odloča, da bo nadaljevalo šolanje, zato se je močno povečal vpis v štiriletno srednje šole, višje in visoke šole, kar je pozitivno, vendar povečujejo vpis ravno tisti, ki so za šolanje po poklicnih sposobnostih neprimerni in zato ob študiju tudi neuspešni.

Osrednja proslava ob Dnevu republike je bila povezana tudi s Tednom komunista, v okviru katerega so bile organizirane mnoge slovesnosti v vsej občini

Družbeni dogovor in samoupravni sporazum o štipendiranju sta v samoupravnem pogledu tudi izredno toga. Vse bolj se kaže to, da ima skupna komisija v občini omejeno samoupravo, ker je praktično le glasovalni stroj, ali pa namesto nje opravi to kar skupna komisija za štipendiranje na ravni republike kot najvišji forum na področju štipendiranja. Npr.: od 1.6.1976 dalje je bila vsem štipendistom, ki prejema štipendijo do 500 dinarjev, le-ta ukinjena, češ, da ta znesek ne predstavlja bistvenega zneska za štipendista. V času počitnic so bile štipendije znižane tudi vsem vozačem oz. tistim, ki bivajo v internatih. O tem, ali naj bodo ti sklepi osvojeni ali ne s strani skupne komisije za štipendiranje v občini ni bilo govora, ker je bila na nasprotni strani že sankcija, da pri razdelitvi sredstev za štipendije skupna komisija ne bo dobila ustreznega zneska za izplačilo štipendij, če se ne bo ravnala po sklepih skupne komisije v republiki.

Skupna komisija v občini ima premalo pravic, samouprava je občutno kršena. S strani skupščine skupne komisije in njenega izvršnega odbora je bilo v času dveh let, od kar je samoupravni sporazum o štipendiranju sprejet, danih več predlogov za spremembe oz. dopolnitve samoupravnega sporazuma in družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike, ki jih skupna komisija v republiki ni upoštevala, temveč smo bili celo deležni negativne kritike. Tudi Merila o načinu in pogojih združevanja sredstev in za zagotavljanje solidarnostnega prelivanja združenih sredstev se ne upošteva s strani skupne komisije v republiki, ker skupna komisija v občini niti sama, čeprav bi morala, ne upravlja s solidarnostno združenimi sredstvi, temveč skupna komisija za štipendiranje na ravni republike, ki izdeluje razdelilnike, ki so tako pozni, da štipendisti štipendijo prejema vedno v zaostanku. Pogosto pa se tudi zgodi, kar je razvidno šele iz razdelilnika, da so bila sredstva odvedena v solidarnost, ne pa na žiro račun za izplačilo štipendij v občini, takrat pa je zamuda pri izplačilu štipendij še večja.

Orisali smo nekaj glavnih problemov na področju štipendijske politike tako, da se bralci lahko seznani, da delo na tem področju ni lahko, da je vrsta problemov in ovir, ki ga otežujejo. Resnica pa je, da smo že v mesecu decembru, pa štipendije še vedno niso obravnavane in podeljene, ker se prav skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju v SR Sloveniji ne opredeli za kriterije pri obravnavanju prošelj. Navodila so bila sicer že enkrat posredovana, vendar nato preklicana, zato izvršni odbor ne more obravnavati okoli 180 prošelj za štipendije oz. za socialni del štipendije h kadrovske štipendiji, prav zaradi že zgoraj navedenih razlogov.

O kriterijih za obravnavo prošelj za štipendije ter o rešenih prošljah bomo poročali v eni od prihodnjih števil glasila. Prav tako pa bo objavljen celoten spisek štipendistov iz solidarnostno združenih sredstev v občini, ki je bil nazadnje objavljen v začetku leta 1975, pa je bil med tem časom že večkrat spremenjen oz. dopolnjen.

N. H.

DAN JLA—PRAZNIK NAS VSEH

Jugoslovanska ljudska armada, rojena v vojni in revoluciji ter trdno povezana z ljudstvom in delavskim razredom, je v 30 letih graditve socializma zrasla v zanesljivo trdnjavo za obrambo svobode in neodvisnosti dežele. Zato letošnji jubilej — 35 let obstoja — ni samo praznik armade, marveč tudi pomemben datum v zgodovini naših narodov in narodnosti.

Ob letošnjem praznovanju Dneva JLA vedno bolj spoznavamo, kako tesno povezan z našim življenjem in delom. To ni samo praznovanje obletnice enega najpomembnejših dogodkov v zgodovini naših narodov — ustanovitve Prve proletarske brigade — temveč tudi obstoja naše armade. Dan armade, 22. december, praznujejo tudi vsi pripadniki naših enot teritorialne obrambe, praznuje ga šolska in ostala mladina, naši delovni ljudje. Ta dan praznujemo vsi. Oborožene sile so naše, njeni pripadniki so iz naših vrst. Nova ustava je dala vsebino našemu vseljuskemu obrambnemu sistemu, ki pogloblja socialistični in ljudski značaj armade. Funkcije oboroženih sil so v rokah občana, delavca—samoupravljalca, kajti njegove in edino njegove interese ta armada brani.

Z razvojem samoupravnih družbenih odnosov — pri čemer proizvajalci in občani postanejo odločilni nosilci gospodarskega, političnega in kulturnega in celotnega družbenega življenja in kot posledica tega tudi obrambnih priprav — se večja vloga starešin in vojakov pri izgrajevanju armade, večajo pa se tudi vloga, pravice in dolžnosti slehernega našega občana pri izgrajevanju vseljuskega obrambnega sistema v naši deželi v celoti.

V okviru praznovanja Dneva armade na svojstven način analiziramo dosedanje dosežke s področja priprav na vseljusko obrambo vojno, hkrati pa se spominjamo prehojene poti in žrtev, ki so bile potrebne za tako visoko stopnjo obrambne pripravljenosti in obrambne trdnosti pri nas.

Kako globoko so se zasidrale osnove splošnega ljudskega odpora v naše delo, nam med drugim dokazujejo mnoge dejavnosti, ki jih beležimo med našimi delovnimi ljudmi, ki jim praznik Dneva JLA pomeni tudi zadolžitev za še večjo pripravljenost, da bodo dobri, ne, ki so jih s trudom ustvarili ter pridobitve narodnoosvobodilnega boja in revolucije — po potrebi — tudi branili. Zagotoviti hočemo mir na svojih mejah, neokrnjenost in nedotakljivost našega ozemlja, saj je vse to bistven pogoj svobodnega in neodvisnega življenja in osnovni pogoj za lastno samostojnost oziroma samostojno pot v izgradnji samoupravnega socialističnega sistema.

Hočemo biti pripravljeni, da bi branili našo deželo, pa tudi, da bi odvrnili od napada možnega napadalca na našo državo in od vsakega poskusa, da bi s silo ali pritiskom prisilili — četudi najmanjše odmike, ki zadevajo svobodo, neodvisnost in ozemeljsko neokrnjenost Jugoslavije.

M. B.

30 let Melodije Mengeš

Delovni kolektiv Melodije Mengeš je v petek, dne 26. novembra slavil 30-letnico obstoja tovarne. Zbrane delavce je v Kulturnem domu pozdravil predsednik delavskega sveta Miha Beravs in med njimi tudi Marjana Kopitarja – predsednika Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale, predsednika zbora združenega dela tovariša Ivana Jeretina, predstavnike družbenega in političnega življenja Mengša in prvega direktorja tovarne tovariša Jožeta Bačiča.

Tovariš Stane Mlakar, direktor delovne organizacije Melodija med govorom, v katerem je orisal 30-letni razvoj delovne organizacije

Direktor delovne organizacije tovariš Stane Mlakar je orisal razvoj podjetja in podrobno opisal, kako je pred tridesetimi leti, maja 1946, bila ustanovljena z odločbo ministrstva za industrijo in rudarstvo LRS tovarna glasbil z imenom DRŽAVNA TOVARNA GLASBIL s sedežem v Mengšu. Pred ustanovitvijo tovarne smo imeli v Sloveniji le nekaj manjših obrtnih delavnic za izdelovanje in popravilo glasbenih instrumentov. Tudi sama tovarna je bila ustanovljena iz petih manjših obrtnih delavnic. Ob začetku obratovanja in dela je bilo zaposlenih 20 delavcev, 2 strokovnjaka in trije uslužbenci. Celotna vrednost, ki jo je dobila tovarna z nacionalizacijo je znašala 7.200.000 S dinarjev. Oprema je bila zelo skromna, orodja so bila zastarela in temu primerno je bila organizirana tudi proizvodnja, ki se je začela v harmoničnem oddelku, mehanični delavnici, strojnomizarskem oddelku in oddelku brenkal. S temi skromnimi začetki se je začela večati proizvodnja in je bilo leta 1947 zaposlenih že 75 delavcev. Plan izdelave klavirskih harmonik in kitar je bil zelo visoko postavljen, ki ga pa delovna organizacija ni mogla uresničiti. Iz znanih podatkov je zanimivo to, da je bilo potrebno za izdelavo ene kitare dvajset izdelavnih delovnih ur. Jasno je, da ne moremo govoriti o kakršnemkoli proizvodnjem procesu, ampak le o ročni izdelavi. Podjetje se je razvijalo, vendar je ravno v letu 1950, ko je bilo uvedeno samoupravljanje, zašlo v dokaj težke pogoje poslovanja. Čeprav

sta delavski svet in upravni odbor skušala reševati nastalo situacijo, je vendar podjetje zaključilo svoje poslovanje z veliko izgubo in sicer v višini 1.200.000 S dinarjev. Položaj je bil tako kritičen, da se je razpravljalo o nadaljnjem obstoju podjetja. Toda samoupravni organi so sprejeli vrsto ukrepov, ki so na podlagi samoopovedovanja omogočili nadaljnjo proizvodnjo glasbil. Ti ukrepi so bili predvsem v razširitvi proizvodnega programa za zadovoljevanje potreb na širšem tržišču, saj glasbenih instrumentov ni bilo dovolj, na drugi strani pa so začeli izdelovati tudi galanterijske proizvode. Tako je podjetje stalno razširjalo svoj asortiman in je leta 1956 proizvajalo več tipov harmonik, kitar bobnov, violin, mandolin, kontrabasov, orglic in violončelov. V zvezi s tem pa je raslo tudi število zaposlenih, čeprav ni bilo veliko narejenega na področju same tehnologije. Ponovno se je podjetje znašlo v letu 1964 v zelo težki situaciji in to predvsem zaradi tega, ker je bilo tedaj uvoženih 14.000 harmonik, kar je napolnilo jugoslovanski trg in ustvarilo veliko zalogo v sami delovni organizaciji. Dejstvo je namreč bilo v tem, da jugoslovanski trg ni mogel kupiti več kot 12.000 harmonik in približno ravno toliko kitar. Resnica je v tem, da je prodaja glasbenih instrumentov močno povezana z življenjskim standardom in da je tudi sama prodaja bila odvisna od kupne moči prebivalstva. Težka finančna situacija je pripeljala tudi do zmanjšanja delovne sile, in sicer od 450 zaposlenih na 230 delavcev in da je podjetje sklenilo pogodbo o poslovnem sodelovanju z Jugotehniko, ki je morala na podlagi pogodbe odkupiti pretežno večino zalog. Toda težka situacija se je nadaljevala vse do leta 1970. Vzroke za težave pa lahko iščemo tudi v tem, da se je v štirindvajsetih letih zamenjalo kar deset direktorjev in da so bili štirikrat imenovani vršilci dolžnosti direktorja. Uvedena je bila celo prisilna uprava, vendar pa je kolektiv lahko obstal samo ob velikem samoopovedovanju delavcev in pa ob tem, da je spreminjalo proizvodni program in ga predvsem prilagajalo potrebam tržišča.

Od leta 1970 dalje lahko ugotovimo, da se je MELODIJA specializirala in usposobila za proizvodnjo glasbenih instrumentov in da je tudi na tržišču našla svoje mesto. Zanimivi so podatki, da pomeni ostanek dohodka v letu 1969 v višini približno 289 milijonov SD startno osnovo, ki je pogojevala nadaljnji razvoj. V sedmih letih lahko beležimo, da je ostanek dohodka narastel na 979 milijonov SD in da se je izvoz od 29.686 dolarjev leta 1969 povečal v letu 1976 na 120.000 dolarjev. Zanimivo je tudi, da so se osebni dohodki povečali za več kot 3 krat in da povprečni osebni dohodki v letu 1976 znašajo 302.000 SD.

Harmonikarski orkester Glasbene šole in mladinski pevski zbor Osnovne šole Matije Blejca – Matevža Mengeš na proslavi ob 30-letnici Melodije

Tudi proizvodni program se je ustalil in tako je bilo v zadnjih sedmih letih izdelanih preko 20.000 harmonik, 66.000 klasičnih kitar, 3800 električnih kitar, 1380 notnih zvočnih tabel, 752 ojačevalcev, 126 elektronskih orgel in 100 električnih harmonijev.

Vsem tem proizvodom je podjetje posvečalo veliko pozornost in jih skušalo v svojem proizvodnem programu neprestano kvalitetno izpopolnjevati. Dejstvo je, da je na svetovnem tržišču konkurenca zelo močna in da zahteva tudi solidno izdelavo vseh teh artiklov, če jih hoče delovna organizacija prodajati na zapadnem tržišču. Nekatere težave glede zagotavljanja repromateriala so bile odstranjene v zadnjih letih in sedaj potekajo razgovori za sklenitev dogovora za izvoz diatoničnih harmonik v ZDA v vrednosti preko 200.000 dolarjev. Ravno tako pa potekajo razgovori za izvoz kromatičnih harmonik v Francijo. S tem izvozom pa bo pokrit tudi uvoz nekaterih potrebnih surovin.

V zadnjih letih lahko ugotovljamo, da je bilo tudi znotraj delovne organizacije narejenega veliko in to glede same organizacije tehnološkega procesa kot tudi pogojev dela. Začele so se obširne raziskave tako domačega trga, kot tujih tržišč, kar daje delovni organizaciji perspektivo, da kot specializirana organizacija za izdelavo glasbenih instrumentov pokriva zahteve doma in v tujini.

Kolektiv se zaveda, da bo moral obračunati še z nekaterimi zastarelimi odnosi, ki so se nabrali v tridesetih letih obstoja in da bo moral tudi vlagati v nove objekte in pritegniti k temu Ljubljansko banko – podružnico Domžale za kredite, ker jim lastna akumulacija ne zadošča za nadaljnjo razširitev in zadovoljevanje potreb. Na drugi strani pa lahko ugotovljamo, da se kažejo nekateri bistveni premiki tudi z ustanovitvijo samoupravnih interesnih kulturnih skupnosti, saj je z njimi stekla širša družbena akcija pri razvoju glasbenih šol in uveljavljanja tistih instrumentov, ki imajo narodni značaj, to je harmonik in kitar. Iz tega lahko zaključimo, je poudaril tovariš Stane Mlakar, da obstoj delovne organizacije ni več pod vprašanjem, saj se vsi delavci zavedajo, da lahko

premagajo vse težave, kot so jih bili primorani premagovati v tridesetih letih svojega obstoja.

Tovariš Ivan Jeretina je kolektivu čestital ob 30-letnici njegovega obstoja in mu v imenu skupščine občine Domžale izročil priznanje.

Nato je predsednik Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale tovariš Marjan Kopitar razvil nov sindikalni prapor. Predsednik osnovne organizacije sindikata tovariš Štefan Podgoršek je po razvitju prapora posredoval navzočim sklep o podelitvi priznanj in nagrad zaposlenim delavcem in tistim, ki so skrbeli za to, da je delovna organizacija vseskozi poslovala in da je uspela premagovati težave v posameznih obdobjih obstoja. Tako so prejeli priznanja za neprekinjeno delo od leta 1947: Albin BURGAR, Pavla PETAC, Mirko PETAC, Anton ŠTENDLER in Anton SKOK.

Za neprekinjeno in požrtvovalno delo od leta 1948: Ana MEŽNAR, Majetka MAV in Jože MRAK. Poleg tega so dobili priznanja Jože BANIČ – kot prvi direktor podjetja, Jemej NARAT – kot prvi predsednik delavskega sveta, Stane MLAKAR za uspešen razvoj delovne organizacije po letu 1970, Štefan PODGORŠEK za dolgoletno delo v sindikalni organizaciji, Valentin ZUPAN za uspešno razvojno delo pri izdelavi glasbenih instrumentov. Za dvajsetletno delo v podjetju so prejeli priznanje Francka MAJDIČ in Ančka KLAKOČAR, za desetletno delo pa Zofija PODGORŠEK, Marija ROSULNIK in Dragica SABOLOVIČ.

V kulturnem programu so sodelovali Harmonikarski orkester Glasbene šole Domžale in Mladinski pevski zbor Osnovne šole Matije Blejca-Matevža iz Mengša.

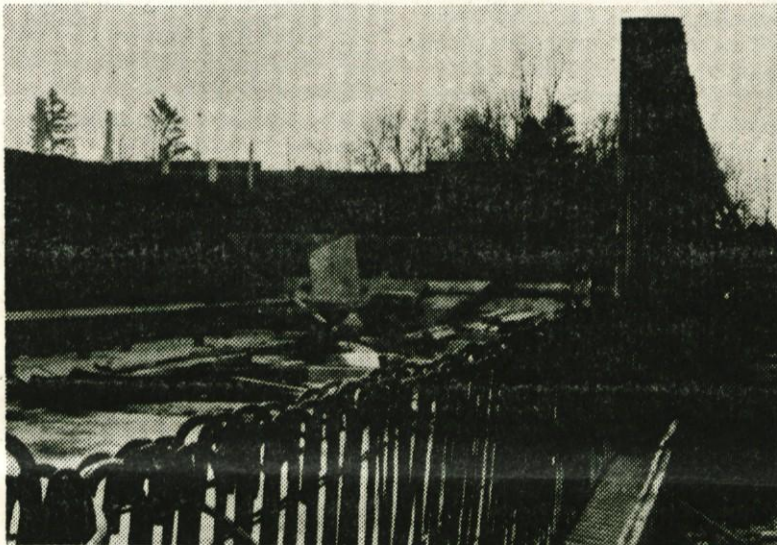
Tako je delovni kolektiv Melodije ob 30-letnici svojega obstoja ocenil in kritično pregledal svoje delo in na zboru vseh delavcev sprejel sklep, da bo tudi v bodoče skušal uresničiti v srednjeročnem planu postavljene cilje in doseči s svojimi kvalitetnimi izdelki ustrezno mesto na domačem in tujem trgu.

Gradnja čistilne naprave

Ko je bil v mesecu juliju, ob praznovanju občinskega praznika, položen temeljni kamen za začetek gradnje centralne čistilne naprave v Študi smo zapisali, da bo delo steklo takoj. Glede na to, da so bila sredstva zagotovljena s strani občin Domžale in Kamnik, Republiškega vodnega sklada ter samoupravnim sporazumom, ki je bil podpisan z delovnimi organizacijami, je izvajalec del začel uresničevati potrjen projekt. Zaključena so vsa dela na zbirnem kanalu kolektorju, in to od Športnega parka do lokacije centralne čistilne naprave v Študi in to v dolžini 1720 m. Za izgradnjo te zadnje etape je bilo porabljenih 8.295.342,71 din. Nato so se dela

nadaljevala na delovišču v Študi, kjer je bil sondiran teren, urejena struga Kamniške Bistrice, urejene dovozne poti in zgrajena trafo postaja.

Projekt centralne čistilne naprave je narejen tako, da bo gradnja potekala v posameznih etapah in bo mogoče že sredi leta 1977 dati v obratovanje prve zgrajene naprave. Sedaj potekajo dela pri gradnji avtomatskih rešetk, peskolova, maščobnika za mehansko čiščenje in gnilišča. Za to prvo etapo je po predračunu potrebnih 18.976.884,10 din. V tej ceni pa je všteta tudi pogonska zgradba, vodovod in kanalizacija. Sredstva za ta del gradnje so zagotovljena iz naslednjih virov:

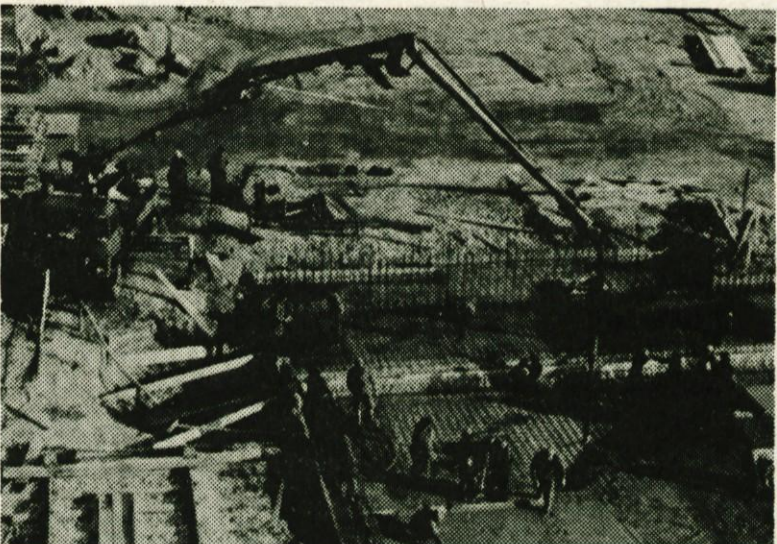

Gradnja temeljev za centralno čistilno napravo v Študi

1. Skupščina občine Domžale	3.500.000,00 din
2. Sklad mestnih zemljišč	350.000,00 din
3. Rezervni sklad	450.000,00 din
4. OZD in TOZD - Domžale	4.280.636,00 din
5. Skupščina občine Kamnik	2.200.000,00 din
6. Vodni sklad SRS - posojilo	2.500.000,00 din
7. GIP OBNOVA - posojilo	5.000.000,00 din
Skupaj:	18.280.636,00 din

Iz teh podatkov je razvidno, da je trenutno glede na predračun nastal primanjkljaj, ki ga bosta pokrili občini Kamnik in Domžale.

Druga etapa predvideva izgradnjo objekta za biološko čiščenje, (do 80 % čistoče). Sredstva za ta dela so predvidena v višini 23.472.611,00 din, dela pa naj bi bila zaključena do konca junija 1978. leta. Ta sredstva bodo zbrana na podlagi programa in sicer s tem, da bodo pri financiranju

Sodobna mehanizacija omogoča, da gradbena dela hitro napredujejo, kar pogojuje tudi to, da bodo dela opravljena v predvidenem roku

sodelovali občina Kamnik (40 %), občina Domžale (60 %) in Vodni sklad SRS s posojilom. Glede na to, da bo potrebno v naši občini zbrati 12.383.000,00 din bo sredstva nujno potrebno zagotoviti tudi s samoupravnim sporazumom o sofinanciranju med OZD in ostalimi bodočimi koristniki tega objekta.

Tretja etapa predvideva gradnjo še enega objekta za biološko čiščenje (90 % čistoče), vrednost pa znaša 12.583.500,00 din, dela pa morajo biti zaključena do konca junija 1979. leta.

Izgradnja prve in druge etape centralne čistilne naprave bo že omogočila redno obratovanje kolektorja in s tem tudi to, da do sedaj vložena sredstva v povezovalni kanal Kamnik-Domžale ne bodo mrtva. Zaradi tega bo s samoupravnimi sporazumi in dogovori nujno potrebno urediti celotno financiranje, kajti z začetkom obratovanja in z dodatno izgradnjo primarnega kanalizacijskega omrežja bo v veliki meri rešeno vprašanje onesnaževanja rek in potokov. Čistilna naprava bo čistila odpadne in tehnološke vode vse od Kamnika do Štude, v naši občini pa bodo na kolektor priključeni naslednji kraji: Mengeš, Domžale, Trzin, Vir, Radomlje, Količevo in Dob.

Komunalno podjetje Domžale, ki vodi dela upa, da bo financiranje potekalo tako, kot je predvideno in da bo s tem omogočena izgradnja centralne čistilne naprave v predvidenem roku.

A. P.

ARMADA ZMAGE - ARMADA SVOBODE

V okviru tekmovanja „Mladost v pesmi, besedi in spretnosti“ je potekalo tudi kviz tekmovanje Armada zmage - armada svobode, katerega se je udeležila tudi naša občinska konferenca ZSMS. Ekipo so sestavljali Janez Kušar, Helena Serša-Kralj in Vera Grošelj, pridružili pa so se nam tudi vojaki iz kasarne Bratstvo in enotnost iz Ljubljane, s katero naša OK ZSMS sodeluje.

Z nami so v Dom JNA prišli tudi dijaki in dijakinje iz Centra srednjih šol in tekmovanje se je pričelo. Poleg naše ekipe so sodelovale še ostale ekipe iz ljubljanske regije, snov pa je bila posvečena razvoju Jugoslovanske ljudske armade od začetkov do današnjih dni. Tekmovanje se ni začelo vzpodbudno za nas. Na prvo vprašanje nismo znali

odgovoriti, ugotovili pa smo, da je bilo potrebno predelati dve knjigi, naša ekipa pa se je naučila le snov iz ene knjige. Pogumno smo pričakovali drugo vprašanje, ki je bilo bolj splošnega značaja in smo nanj pravilno odgovorili, enako se je zgodilo tudi pri tretjem vprašanju in bili smo v finalu.

V finalu pa nas je sreča zapustila. Vprašanje je bilo spet iz snovi, ki je nismo spoznali in s tem smo tekmovanje končali. Naša končna uvrstitev je bila tretje mesto in zadovoljni smo bili.

Konec dober, vse dobro, smo rekli in se poslovili v želji, da se še kdaj vidimo, mogoče tedaj še z večjim uspehom.

V. G.

PRIZNANJA DELAVCEM V FILCU

Nagrajenci v delovni organizaciji Filc Mengeš

Ob praznovanju Dneva republike so tudi v delovni organizaciji Filc Mengeš podelili štirim delavcem priznanja za desetletno delo v delovni organizaciji. Direktor tovarni Herman Breznik je v krajšem nagovoru orisal vestno in požrtvovalno delo jubilarov in poudaril njihov velik doprinos pri razvoju delovne organizacije in se jim zahvalil za njihovo delo. Priznanja so prejeli Ema ROSULNIK, Ciril KOPINA, Slavko MALUS in Ivan PAVLIN.

Nagrajencem je čestital tudi predsednik delavskega sveta in jim

zaželel še veliko uspešnega dela v samoupravnih organih in na delovnih mestih.

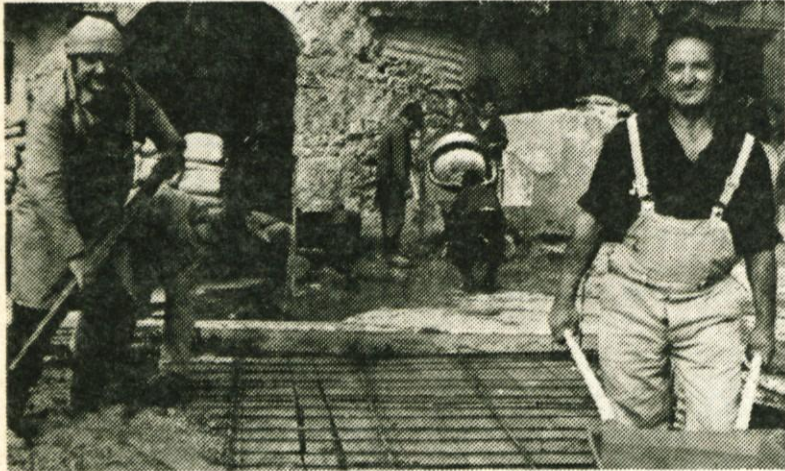
OGLAS

Prodaj gospodarsko poslopje pri Domžalah, primemo za obrt ali skladišče. Ogled vsak popoldan. Naslov v uredništvu Občinskega poročevalca, Kolodvorska 6, Domžale.

Varnost Mengeš za Posočje

VARNOSTNIKI TOZD VARNOST MENGEŠ SO SE UDELEŽILI ENODNEVNE DELOVNE AKCIJE V POSOČJU – VREDNOST DEL 20.000 DINARJEV – BETONIRANJE, KOPANJE TEMELJEV, PRIPRAVA ZA SONDIRANJE TERENA – KRAJANI VOLARJEV ZADOVOLJNI.

Druga skupina 12 ljudi je betonirala temelje za novo hišo, kajti stara hiša Volarje 38 je bila označena z rdečo barvo, kar pomeni rušenje. Tretja skupina 5 delavcev je kopala temelje za novogradnjo, kajti sedem članov te družine se je poslovilo od svoje porušene hiše in se odločilo za novogradnjo.

Delavci VARNOSTI na delu v vasi Volarje v Posočju

Izvršni odbor Osnovne organizacije sindikata Varnost Mengeš je na svoji seji v novembru mesecu sklenil, da izvedeno enodnevno solidarnostno delovno akcijo imenovano „VARNOST ZA POSOČJE“. Pismeno smo se obrnili na štab za odpravo posledic potresa v Tolminu, od koder smo dobili poziv, da se akcije lahko udeležimo, kadar želimo. Izvršni odbor OO sindikata je imenoval tričlansko komisijo za izvedbo akcije, katera je bila določena za soboto, 20. 11. 1976. Komisija je izdala na vsa delovna mesta, ki so raztresena na območju obeh občin Domžale in Kamnik prijavnice in ugotovila, da se je za akcijo prijavilo več delavcev, kot je bilo pričakovati. Da so ostali doma in na delovnih mestih še varnostniki, ki jim je zaupano družbeno premoženje, se je komisija odločila, da se akcije lahko udeležita le po dva delavca iz enega delovnega mesta. Organizirali smo prevoz za 50 varnostnikov. 20. 11. 1976 ob 5,30 smo se odpeljali iz Domžal ter prispeli v Tolmin ob 8. uri. Na zbornem mestu v Tolminu nas je že čakal član štaba in nam odredil delo v vasi VOLARJE, oddaljeni 6 km iz Tolmina. V Volarju nas je v centru vasi že čakal predsednik gradbenega odbora tovariš GOLJA JOŽE, nas toplo pozdravil in povedal želje svojih krajanov. V vasi, kjer smo imeli zborna mesta, smo razobesili svoj sindikalni prapor in vse varnostnike razdelili v pet delovnih skupin.

Prva skupina 10 delavcev je delala pri hiši Volarje 26. Hiša je bila ob potresu prizadeta v taki meri, da so jo morali porušiti do pritličja, vendar je bila že popravljena, a še nevseljena. Ekipa je v hiši vzdavala okna in vrata ter pripravljala in čistila okolico ruševin za pripravo in sondiranje terena.

Cetrta skupina 10 delavcev je na popolnoma porušeni hiši vlivala prvo betonsko ploščo, saj se je gospodar hiše Volarje 36 odločil na istem mestu zgraditi novo hišo.

Peta skupina 13 delavcev pa je delala na dveh novogradnjah razna zidarska dela.

Vsi prebivalci vasi Volarje, kjer smo opravljali dela, do sedaj stanujejo v prikolicah in garažah ter v zasilnih bivališčih ali pa pri sorodnikih.

Delovna disciplina naših varnostnikov je bila na višku, kar potrjujejo rezultati dela, saj smo pripravili in vili eno betonsko ploščo, pripravili in betonirali temelje za eno stanovanjsko hišo, skopali temelje za drugo stanovanjsko hišo, vzdali več oken in vrat ter postorili še več ostalih kvalificiranih in nekvalificiranih del. Upamo, da lahko verjamemo predsedniku gradbenega odbora Volarje tovarišu Golji, da nam je ob slovesu dejal s solzami v očeh, da take in tako delovne in številne ekipe v Volarjih še ni bilo.

Po končani delovni akciji smo se odpravili v Most na Soči, kjer smo imeli pripravljeno večerjo. Na tem zaključnem srečanju so delavci izmed sebe določili najprizadevnejšega in najbolj delovnega tovariša, kateremu je predsednik izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata tovariš Vinčec Stefan izročil pismeno priznanje za delo na akciji „VARNOST ZA POSOČJE“.

Vseh 50 varnostnikov, ki so se udeležili te humane akcije, so se tudi vsak po svoje zahvaljevali za dobro organizacijo in izražali zadovoljstvo, da so bili Tolminci zadovoljni z njihovim delom. Občutek potrebnosti in koristnosti jih je prevzel, saj se vsi zavedajo, da so člani samoupravne socialistične družbe.

Udeleženci akcije
M. B.

VABILO

Zveza rezervnih vojaških starešin in Kulturna skupnost Domžale vas vabita na

SLAVNOSTNO AKADEMIJO

ki bo v petek, dne 17. decembra ob 18. uri v Dvorani komunalnega centra v Domžalah.

Proslava bo združena s sprejemom mladincev – prostovoljcev v enote teritorialne obrambe, podelitvijo priznanj in odličij ter revijo pihalnih godb.

Vabljeni!

Otvoritev šole v Dobu

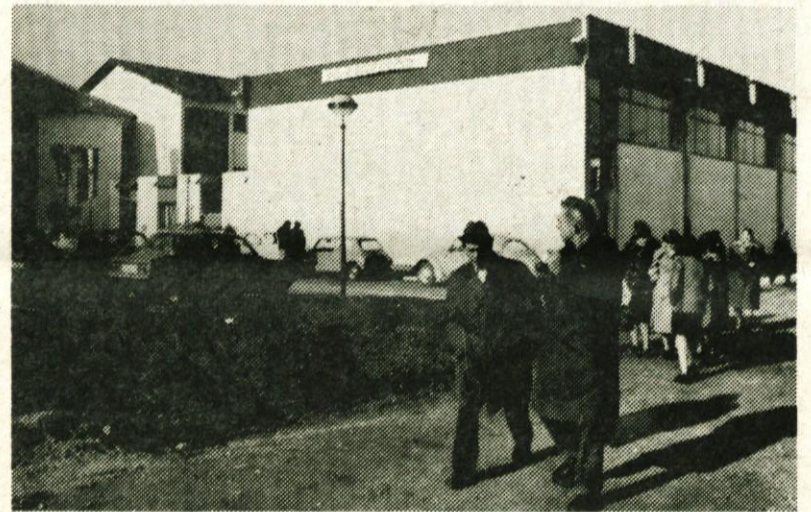
V okviru praznovanja Dneva republike je bila v soboto, dne 27. novembra večja slovesnost v prostorih Osnovne šole Dob, ko so bili izročeni svojemu namenu prenovljeni prostori v starem objektu šole, novozgrajene učilnice in telovadnice. Navzoče je pozdravil v imenu krajanov Doba tovariš Davorin Rode in jim zaželel dobro počutje v novih prostorih. Med gosti so bili predsednik skupščine občine Jernej Lenič, predsednik izvršnega sveta Viljen Držanič, predsednica Občinske konference SZDL Marija Ivkovič, predsednik Občinskega odbora ZZB NOB Franc Avbelj-Lojko, direktor Ljubljanske banke Albin Klemenc, predstavniki Občinske izobraževalne skupnosti in strokovne službe samoupravnih interesnih skupnosti, Kulturne skupnosti in predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij ter ravnatelj osnovnih šol in predstavniki Zavoda za šolstvo SRS.

Slavnostni govornik je bil pred-

kot smo jih zbrali s samoprispevkom in tudi tisto, kar smo dodali kot posojilo, ni zadostovalo. 31. marca 1974 smo šli v razpis drugega samoprispevka, ki naj bi pomagal uresničiti prvi program in nadaljevati z izgradnjo šol. Za nami je ogromno delo, saj najbrž ni občine, ki bi svoje šole tako hitro gradila, kot smo jih v naši občini. Sedaj skoraj več ne govorimo o starih šolah, saj smo uspeli rešiti mnoga vprašanja tako, da nam ostaja dolg samo še pri izgradnji telovadnic na Brdu in v Moravčah, dokončanje šole v Krašnji in novogradnja Osnovne šole Vencija Perka v Domžalah.

Z današnjo otvoritvijo brez dvoma zaključujemo še eno akcijo, ki smo jo sprejeli v našem programu. Toda zavedati se moramo, da vsak dinar obračamo smotrno in da bomo morali pri izgradnji šolskega prostora zasledovati še mnoge nove momente, ki se pojavljajo v novih sredinah.

Na drugi strani pa se moramo

Tako izgleda novo zgrajena telovadnica pri Osnovni šoli v Dobu

sednik skupščine občine tovariš Jernej Lenič, ki je v svojem govoru orisal izgradnjo šolske mreže na območju naše občine in velike dosežke ki so bili doseženi na tem področju. Tovariš predsednik je med drugim dejal:

„Sedem let je minilo, odkar smo v naši občini z velikim uspehom izglasovali prvi samoprispevek za izgradnjo novih šol. Velik, preobširen program smo si tedaj zastavili. Vse to, kar bi si želeli zgraditi, je potrebovalo veliko več sredstev,

zavedati, da smo vse te objekte zgradili lahko le s tem, da smo bili solidarni v zbiranju sredstev in da bodo v bodoče take akcije še vedno potrebne, da bodo tudi drugi lahko tako srečni, kot ste srečni danes vi, ko dobivate nove šolske prostore. Današnji praznik pa je še toliko pomembnejši, saj sovpada z našim največjim praznikom, Dnevom republike, dnevom, ko smo začrtali poti našega samoupravnega razvoja in naše svobode. „Ideje

(Nadaljevanje na 5. strani)

Oktet Tosama je nastopil na mnogih prireditvah v okviru Tedna komunista pod geslom: Človek – delo – kultura

(Nadaljevanje s 4. strani)

tega velikega praznika bodo morale biti prisotne tudi pri vašem delu, saj gre za medsebojna spoznanja, tovarstvo in solidarnost, za tiste vrline, ki jih morajo imeti kulturni ljudje. To pa je še toliko bolj pomembno, če se zavedamo veličine misli izražene pod geslom ČLOVEK – DELO – KULTURA in hotenj, ki so prišla do izraza ob sprejetju novega Zakona o združenem delu. Vse naše delo, "je na koncu poudaril tovariš predsednik, "mora biti usmerjeno v to, da bodo naši otroci imeli enak štart v življenje in da bomo pod pojmom družbenega dela bogatili naše vsakodnevno življenje in ga povezovali z našim samoupravnim družbenim življenjem."

Predstavnica šole tovarišica Zofka Rugelj je orisala potek gradnje novih prostorov in poudarila, da je bilo do sedaj vloženo 15.550.000,00 din. Tako ima sedaj šola na razpolago 2480 m² uporabne površine in 15 sodobnih učilnic. Osnovno šolo redno

obiskuje 321 učencev, v dveh oddelkih enoletne male šole je 40 učencev, v dveh oddelkih celodnevne šole 52 učencev in v dveh oddelkih podaljšanega bivanja 48 učencev. Tako preživlja del svojega življenja v novih prostorih 461 učencev. Šola ima vse pogoje, da vsi nižji razredi preidejo v celodnevno šolo, vendar bo to mogoče tedaj, ko bo dokončno položen tudi pod v telovadnici, ki ga gradbeno podjetje ni moglo pravočasno položiti zaradi tega, ker so njihovi delavci odšli v Posočje.

V kulturnem programu so sodelovali: Mešani pevski zbor "Jožef Virk" Dob pod vodstvom Karla Leskovca, otroški pevski zbor Osnovne šole Dob pod vodstvom Dušice Lah, oktet TOSAMA in recitatorji.

Tako smo v naši občini dobili še eno moderno šolo, ki bo omogočila učencem Doba in širše okolice pouk v sodobnih učilnicah in jim dajala podlago za nadaljnje šolanje in poklicno usmerjanje.

Z. R.

Posvetovanje rejnic domžalske občine

14. oktobra je bilo organizirano posvetovanje rejnic domžalske občine, ki so mu prisostvovala tudi patronažne sestre in predstavniki skrbstvenega organa. Povabilu se je rad odzval tudi predsednik skupščine občine Domžale tov. Jemej LENIČ, ki je v uvodnem govoru pozdravil rejnice, ocenil njihovo težko delo v korist otrokom, ki jim jih je zaupala družba. Povedal je, da je njihovo delo cenjeno, čeprav ni plačano tako, kot bi moralo biti. Pohvalil je delo rejnic.

Po evidenci skrbstvenega organa, je na območju občine Domžale evidentiranih 294 otrok v 167 družinah. Otroci so iz 28 občin, nameščeni v 66 vaseh. Nekatere od vasi so zelo oddaljene, kar otežkoča stike strokovnega kadra z rejenci in rejniki. Oddaja otrok v rejo na območje naše občine je neurejena. Skrbstveni organ iz tuje občine namešča otroke v rejo, ne da bi nas o tem predhodno obvestil. Nekaj občin ne pošilja niti pozneje, po oddaji, odločbe o namestitvi v rejo, kar ima določene napake, ki lahko privedejo tudi do hujših posledic, tako n. p. otrok, ki ni evidentiran v naši občini kot rejenc in zanj ne ve niti patronažna sestra, odpade od cepljenja, odnosno drugih preventivnih ukrepov, posledice tega pa so lahko celo hujše epidemije. Vsi navzoči so bili na posvetovanju enotnega mnenja, da je takšno "črno rejo" potrebno preganjati.

Rejništvo je začasna oblika varstva otrok, ki ne morejo živeti v lastni družini. Dolžnost skrbstvenega organa je, da usposobi naravno družino, da se otrok lahko čimprej vrne k staršem. Ločitev staršev in otrok naj bo čimkrajša. Stiki staršev in otrok so zaželeni in razen v nekaj izjemnih primerih

tudi urejeni, zato je prav, da iščejo socialni delavci rejniške družine v bližini staršev, to je predvsem na območju svoje občine.

Predsednica društva rejnic in rejnikov SR Slovenije tov. Mlakarjeva, ki je v svojem poročilu prikazala program dela društva v prihodnjih letih, je poudarila, da si je društvo zadalo nalogo, poživeti rejništvo, motivirati interesne skupnosti socialnega skrbstva, da bo vsaka na svojem območju poskušala poiskati in usposobiti rejniške družine, višine rejnin pa uskladiti ali vsaj približati. Rejnine naj bi se razdelile na znesek, ki je namenjen za otrokovo oskrbo in na znesek, ki ga prejema rejnica, kot nagrado za opravljeno delo.

Skupščina skupnosti socialnega skrbstva Domžale je na svoji seji v mesecu oktobru obravnavala med drugim tudi rejništvo otrok v občini Domžale. Delegati so negativno ocenili interesne skupnosti tistih občin, ki nameščajo rejence k nam in nas o tem ne obvestijo. Rejence, ki od 1. 1. 1977, ne bodo evidentirani pri skrbstvenem organu naše občine, bi po sklepu skupščine smatrali za "črno rejo". Po 225. členu Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, ki stopi v veljavo z novim letom pa je to prekršek, ki se lahko kaznuje z denarno kaznijo do 500 din. Strokovna služba se bo tega posluževala, zato svetujemo vsem rejnikom, ki imajo rejence iz drugih občin in smatrajo, da nas matične službe o oddaji niso obvestile, ali pa so sprejeli otroke neposredno od staršev iz naše ali drugih občin, da se javijo pri naši službi in uredijo prijavo, o prevzemu otroka nas pa tudi v bodoče obveščajo v roku enega meseca. Želja nas vseh, ki se

tako ali drugače srečujemo z rejenci in rejniki je, da bi rejništvo pri nas bilo urejeno, v družinah, ki imajo pogoje za rejništvo, s čimer opravičimo tradicionalno obliko

rejništva, ki predstavlja enega najboljših načinov zaščite socialno ogroženih otrok.

MS

Rejništvo v naši občini

Vprašanje rejništva v naši občini je mimo posameznih samoupravnih interesnih skupnosti že dvakrat obravnaval tudi izvršni svet skupščine občine. Glede na to, da že vrsto let skušamo rešiti vprašanje rejništva tudi v materialnem pogledu, je izvršni svet to vprašanje obravnaval kompleksno. Dejstvo, da imamo na območju občine 294 rejencev, odpira vrsto vprašanj, ki se začenjajo v samih družinah in se nato prepletajo tudi na področju zdravstva, šolstva, sociale in še drugod, je bilo v razpravi sprejetih več ugotovitev, ki jih bo potrebno čimprej rešiti.

Izvršni svet smatra, da bo morala socialna služba in njeni delavci skupaj s samoupravnimi interesnimi skupnostima socialnega skrbstva in varstva urediti vse potrebno, da bodo rejenci prihajali v občino po taki poti, kot to predvideva zakon. Tako bodo socialni delavci lahko razporejali rejence v najprimernejše družine, ki bodo zagotavljale vsestranski duševni in telesni razvoj otrok. Poleg tega je

potrebno rešiti še več vprašanj, med katerimi so v prvi vrsti materialne zadeve, ki jih prinaša rejništvo na družbenem področju. Tako bi bilo potrebno s samoupravnim sporazumom urediti odnose med občinskimi izobraževalnimi skupnostmi, saj šolanje rejencev postaja v oblikah sedanjega sistema financiranja breme za našo občino. Čeprav je vprašanje šolanja ustavno urejeno, pa nam problemi na področju vzgoje in izobraževanja nakazujejo nujno potrebo po združevanju sredstev izven občinskih meja.

Na osnovi tega izvršni svet nalaga pristojnim samoupravnim interesnim skupnostim, da analizirajo stanje in probleme rejništva in da naj o tem zavzamejo na svojih skupščinah takšna izhodišča in sklepe, ki bodo nakazovali rešitev tega vprašanja na vseh področjih. Vse probleme je potrebno rešiti tako, kot to zahtevajo družbene norme pri reševanju rejništva in z njim nastajajočih problemov.

M. U.

MLADINA MENGŠA PRED NOVIMI NALOGAMI

Za nami je programska in volilna konferenca OO ZSMS Mengeš. Poročila o minulem delu so bila kratka in jedrnat, kar priča, da smo mladinci naložene naloge in programe dobro izpeljali. Seveda pa ne bomo zatisnili oči pred pomanjkljivostmi ter jih zavestno skušali izbrisati.

Skoraj vsa mladina je vključena v razna društva in organizacije, kjer aktivno sodeluje. Problem je povezanost mladincev. Marsikdo, ki ni dovolj seznanjen s samim delom, ima občutek, da je mladina neaktivna. Naša prva naloga je, da bolje informiramo javnost o svojem delu, hkrati pa utrđimo vezi med mladinci. Naše akcije, ki so bile doslej uspešne, vendar pa premalo kvantitativne, bomo izboljšali tako, da bo vsak posameznik lahko našel mesto v našem delu in razvedrilu, si krepil svojo narodno politično zavest, hkrati pa širil svoje obzorje in se uspešno vključeval v našo družbo. Skupno hočemo reševati probleme, hkrati pa želimo, da nam tudi naši starejši tovariši pomagajo, saj iz dosedanjega dela vidimo, da so

njihovi nasveti in pomoč velikega pomena za naš nadaljnji razvoj in uspešnost. Naj omenim samo DPO, ki nam vedno nudijo pomoč, ne samo idejno, temveč tudi materialno. To nam daje zavest, da mladina v našem kraju ni prepuščena sama sebi, temveč ima najtrdnjšo zaslombo pri svojem delu, idejah in razvedrilu.

Mladinke, mladinci Mengeš in okolice, vsi, ki še ne sodelujete v našem aktivu. Priđružite se nam! Vsak četrtek ob 19. uri se lahko udeležite v sejni dvorani Krajevne skupnosti posvetov, priprav in akcije, hkrati pa pomagajte s svojimi idejami in delom. Več nas bo, lažje bomo premagovali skupne in osebne probleme, hkrati pa širili zavest, da je vsak posameznik člen socialistične mladine, skupnost pa prepotrebna vsakemu razvoju osebnosti.

L. B.

Občinska konferenca SZDL Domžale je tudi letos ob Dnevu republike podelila družbenopolitičnim delavcem v naši občini plaketo "ILEGAL-CA" za njihovo plodno delo v družbenopolitičnih organizacijah in krajevnih skupnostih

50 let prvega zdravstvenega doma v Sloveniji — v Lukovici

26. novembra so prebivalci Lukovice in delavci Zdravstvenega doma Domžale s posebno akademijo proslavili 50-letnico prvega zdravstvenega doma v Sloveniji — zdravstvenega doma v Lukovici.

Pevec dr. Ivo je v Lukovici pozdravil vse navzoče ob 50-letnici prvega Zdravstvenega doma v Sloveniji

Letos je poteklo 50 let, odkar je v Lukovici začel z delom Zdravstveni dom, ki je bil takrat prvi v Sloveniji in med prvimi v Jugoslaviji. Nekaj let po I. svetovni vojni je znani jugoslovanski strokovnjak dr. Andrije Štampar iz Zagreba začel akcijo za izboljšanje zdravstvenih razmer na podeželju. Rezultat te akcije je bila tudi odločitev, da se v Jugoslaviji izbere določeno število krajev s posebno poudarjeno higienso problematiko in se jih s pomočjo javnih sredstev vzorno asanira. V Sloveniji je bila na predlog Higienskega zavoda v Ljubljani in na iniciativo takratnega ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje v Beo-

gradu, izmed številnih predlaganih krajev, izbrana vas Lukovica v takratnem kamniškem okraju, in to še posebno zaradi vsakoletnih epidemij tifusa in griže.

Kraj Lukovica je bil takrat brez vodovoda in brez primernih zajetih vodnjakov pitne vode, kanalizacije ni bilo in tudi greznic skoraj niso poznali. Ob malone vsaki hiši so ležali kupi gnoja in prispevali k stalnim okužbam pitne vode, ta pa je povzročala ponavljajoče se epidemije tifusa.

Obenem z asanacijo vasi naj bi zgradili v Lukovici tudi zdravstveni dom, ki bi skrbel za dvig zdravja v vsem okolišu.

Zastavljeni program asanacije in gradnje zdravstvenega doma je bil uresničen v celoti in to v letih od 1924 do 1927 ob vsestranski pomoči vaščanov in Higienskega zavoda v Ljubljani. Sam potek teh prizadevanj je opisal dr. Ivo PIRC v brošurici „ASANACIJA LUKOVICA“ ki je izšla na dan otvoritve Zdravstvenega doma, 24. oktobra 1926 leta.

Zdravstveni dom je že ob samem začetku imel dispanzer za matere in dojenčke, šolsko polikliniko in ljudsko kopališče. Leta 1927 je razširil svoje delovanje še s protituberkuloznim dispanzerjem, leta 1931 pa še s splošno ambulanco.

Tako asanacija, kot delovanje Zdravstvenega doma sta bila opravičena z rezultati, ki so se pokazali zelo hitro. Higienske razmere so se bistveno popravile, žarišča okužb pitne vode so bila odpravljena, marsikatera lesena bajta se je umaknila čedni zidani hiši z dovolj zraka, sonca in svetlobe, vsepovsod se je začela gradnja vodovodov, kanalizacije in greznic. Zdravstveno stanje prebivalstva se je izboljšalo. Smrtnost dojenčkov se je zmanjšala za polovico (od 8 na 4 letno), otroci so odrasčali pod nadzorstvom zdravnika in zaščitne

O ustanovitvi Zdravstvenega doma je govoril prim. dr. Anton Fazarinc predstavnik Republiškega komiteja za zdravstvo

sestre. Ušivost otrok, ki je pred tem znašala 22 %, je padla na samo 2 %, po desetih letih pa je bila praktično odpravljena. V javnem kopališču je bil že leta 1931 zabeležen obisk 4985 kopalcev. V dispanzerju za matere in dojenčke je bilo istega leta registriranih 1033 obiskov, v šolski polikliniki pa 736. V delovno področje je spadalo tudi organizirano rejništvo ali kot so takrat rekli „selska dečja kolonija“. Na območju Lukovice in okolice je bilo v reji od 20 do 35 otrok v starosti od 3 mesecev do 8 let. Vsa šolska mladina je bila letno dvakrat pregledana, revnejšim so bila zagotovljena tudi brezplačna zdravila. Društvo za narodovo zdravje, ki je bilo ustanovljeno v Lukovici, je zbralo sredstva, iz katerih so nekaj časa dobivali revni slabotni otroci brezplačno malico in nekateri tudi toplo perilo. Od leta 1931 naprej je bila v prostorih Zdravstvenega doma v Lukovici vsako leto v počitniških mesecih organizirana počitniška kolonija, vsakokrat po 20 šolarjev iz Ljub-

ljane in drugih krajev Slovenije, da bi se slabotni otroci na dobrem zraku in ob skrbni negi zdravstvenega osebja okrepčali in si nabrali novih moči. Uvedeno je bilo tudi cepljenje otrok proti davici in kasneje tudi proti škrlatinki. Osebe je izvajalo tudi program zdravstvenovzgojnega dela. Organiziranih je bila vrsta tečajev o negi in prehrani in vrsta predavanj o tuberkulozi, infekcijskih boleznih in rahitisu, pa še 21 razstav v različnih krajih.

Prvi zdravnik v novem Zdravstvenem domu je bil dr. Albert Trtnik, od leta 1929 naprej pa dr. Ciril Komatar, katerega je po njegovi smrti nadomestil dr. Marjan Ahčin. Velik del uspehov je treba priznati požrtvovalnemu delu zaščitne sestre Jelke Komatar, ki je v svojem pionirskem delovanju na za tiste čase povsem novem področju zdravstvenega varstva dosegala izjemne rezultate.

Ob tej priliki je bila zdravstvena postaja v Lukovici poimenovana in sedaj nosi naslov: „Zdravstvena postaja Jelke Komatarjeve.“

Na prijetno domačnost ubrani akademiji so nastopili pevci moškega pevskega zbora Lukovica, ansambel Pavleta Kosca iz Mengša in recitatorji iz osnovne šole na Brdu.

Akademiji so prisostvovali tudi predstojnika in drugi zastopniki Republiškega komiteja za zdravstvo in socialno politiko in Republiškega zavoda za socialno medicino in higieno ter zastopniki družbenega in javnega življenja občine Domžale.

K svečanosti proslave je prispevala tudi skupščina občine Domžale s podelitvijo priznanj Zdravstveni postaji Lukovica (zlata plaketa), dr. Ludviku Kovaču in dr. Mitji Širclju (srebrna plaketa) ter dr. Janku Osolniku, višji med. sestri Ireni Slugovi, dr. Miranu Celestini, Leonu Štifterju in Peterka Alojzu in med. sestri Bernardi Rak (plaketa z znakom).

Ž.

Plaketo z znakom je prejel tudi eden izmed najstarejših zdravstvenih delavcev v naši občini dr. Janko Osolnik

KINEMATOGRAFI DOMŽALE IN ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE

sta pripravila za naše najmlajše za Dedka Mraza ogled ameriške barvne risanke

MIKIJEV ROJSTNI DAN

V tem filmu je Walt Disney izbral najlepše dogodivščine o nepozabnem junaku, ljubljencu mladih in starih — Miki Miški.

Film bomo predvajali dne:

23.12.	Kino Domžale	ob 15. uri
24.12.	Kino Domžale	ob 15. uri
25.12.	Kino Radomlje	ob 15. in 17. uri
26.12.	Kino Domžale	ob 9,30
27.12.	Kino Mengeš	ob 15. in 17. uri
28.12.	Kino Domžale	ob 15. in 17. uri
29.12.	Kino Domžale	ob 17. uri
30.12.	Kino Domžale	ob 15. in 17. uri

Prepričani smo, da si boste ogledali ta priljubljeni film.

Srečanje mladincev Zdravstvenega doma Domžale na Kolovcu

Ni še dolgo, odkar smo v naši delovni organizaciji ustanovili Osnovno organizacijo Zveze socialistične mladine in že je stekla prva akcija.

V soboto, dne 6. novembra 1976 smo domžalski mladinci pripravili spoznavno srečanje vseh treh mladih skih aktivov (Domžale, Kamnik in Litija) Zdravstvenega doma Domžale na Kolovcu. Zadal si dokaj obširen program. Najprej smo obiskali partizansko bolnico dr. Tineta Zajca v Komendski Dobravi, ki jo je okupator odkril in uničil 1944. leta. Pobitih je bilo 9 partizanov, med njimi dr. Tine Zajc-Miha, po katerem se imenuje naš Zdravstveni dom. Pot nas je vodila še v eno partizansko bolnico na našem območju. Lukova partizanska bolnica na Kolovcu je delovala od februarja do junija 1944, ko jo je sovražnik po izdajstvu uničil in pobil 12 težko ranjenih borcev. O zgodovini in delu bolnice nam je pripovedoval narodni heroj tov. FRANC AVBELJ-Lojka, vse prisotne pa je pozdravila sekretarka OO ZSMS ZD Domžale. Poudarila je, da si mladi želimo čim več takšnih srečanj, saj je obujanje tradicij NOB ena naših najpomembnejših nalog.

Po ogledu obeh bolnic smo pripravili prijeten piknik v gozdu. Najprej smo se pokrepčali s pečenicami na žaru, nato pa smo pripravili strelsko tekmovanje z zračno puško. Prvo mesto ekipno so osvojili mladinci iz Litije, drugo mesto mladinci iz Domžal, tretji pa so bili Kamničani. Med najboljšimi posa-

mezniki pa so bili: Fani Pirš, Kamnik, Zupan Berta Litija, in Gajić Dragica iz Domžal.

Po strelskem tekmovanju smo vsi z zanimanjem poslušali pripoved našega mentroja dr. Ludvika Kovača o njegovih doživljajih med NOB, saj je kot aktiven bорец in partizanski zdravnik vedel mnogo zanimivih stvari iz boja in delovanja partizanskih bolnic.

Sportno-kulturno srečanje smo nadaljevali na kegljišču Induplati v Jaršah, kjer smo se pomerili v kegljanju. Prvo mesto ekipno so zasedli mladinci iz Domžal, Litija in Kamnik pa si delita drugo mesto. Med posamezniki je bil najboljši Slavko Kolesa.

Bilo je že pozno, ko smo se utrujeni in polni lepih vtisov vračali domov. Naš program je bil izpolnjen, spoznali smo se in videli, kdo med nami je najboljši. Z našim srečanjem smo želeli proslaviti 50-letnico ustanovitve prvega zdravstvenega doma v Sloveniji, ki je deloval na področju sedanje zdravstvene postaje v Lukovici.

Osnovni organizaciji sindikata, predstavnikom samoupravnih organov, predstavnikom družbenopolitičnih organizacij in ZD Domžale se zahvaljujemo za denarno pomoč, za udeležbo in pomoč pri izvedbi akcije.

Ko smo se poslavljali, smo vsi želeli, da bi to srečanje postalo tradicionalno, saj bo prihodnje srečanje v Litiji v še večjem številu.

OO ZSMS ZD Domžale

Mladincem Zdravstvenega doma Domžale je pripovedoval o delu zdravnikov med NOB dr. Ludvik Kovač

Ustanovljena požarnovarnostna skupnost

Iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Domžale je 25. novembra sklical podpisnice samoupravnega sporazuma o ustanovitvi te skupnosti. Predsednik iniciativnega odbora tovariš Aleksander Rihtar je delegatom na ustanovni skupščini podal poročilo o delu odbora in o podpisu samoupravnega sporazuma s strani delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in gasilskih društev. Opozoril je na to, da prihaja do ustanovitve te samoupravne in-

teresne skupnosti šele sedaj zaradi tega, ker v nekaterih delovnih organizacijah zaradi dopustov niso obravnavali samoupravnega sporazuma in sprejeli sklepa, da podpišejo pristop k SIS za varstvo pred požarom občine Domžale.

Na ustanovni skupščini je bilo prisotnih več kot 95 % podpisnikov samoupravnega sporazuma in iz podatkov je razvidno, da je samoupravni sporazum podpisalo:

— 53 OZD, TOZD, DE, delovnih skupnosti, ki združujejo 8128

delavcev ali 80,7 % vseh zaposlenih v občini Domžale;

- 16 KS, ki združujejo 29.498 občanov ali 83,5 % vseh občanov v občini Domžale;
- 22 gasilskih društev, ki združujejo 1019 gasilcev ali 73,7 % vseh članov gasilskih društev.

Nato je tekla razprava o nekaterih spremembah samoupravnega sporazuma, kjer gre za dopolnitve, da imata oba zbora mimo predsednika tudi namestnike in še za neke manjše spremembe, ki so nastale v času javne razprave.

Nova samoupravna interesna skupnost je organizirana na delegatski osnovi in ima naslednje organe: skupščino, ki jo sestavljata zbor uporabnikov in zbor izvajalcev, izvršni odbor, ki ima devet

Predsednik iniciativnega odbora tovariš Aleksander Rihtar podaja poročilo o pristopu delovnih ljudi k novoustanovljeni skupnosti

Delegati na ustanovni skupščini požarne varnostne skupnosti v naši občini

članov, samoupravno delavsko kontrolo, ki jo sestavlja pet članov in tajnika skupnosti. Poleg tega ima skupščina oblikovano tudi predsedstvo, ki ga sestavljajo predsednik skupščine, podpredsednik, oba predsednika zborov in njihova namestnika.

Na ustanovni skupščini je bil sprejet tudi statut samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Domžale. Osnutek statuta je bil dopolnjen s posameznimi pripombami, ki so se oblikovale v času javne razprave. Oba zbora sta statut tudi potrdila.

Glede financiranja novoustanovljene skupnosti je bil podan predlog, da bi se financiranje sistemsko uredilo tako, kot je to urejeno za ostale samoupravne interesne skupnosti. Iniciativni odbor je pripravil predlog, da bi iz naslova bruto osebnih dohodkov združevali sredstva po prispevni stopnji v višini 0,15 %. S to stopnjo bi zagotovili približno 160 milijonov starih dinarjev sredstev, kar bi omogočilo normalno delo in izvajanje okvirnega programa, ki bo dokončno sprejet na prvem zasedanju skupščine.

V razpravi v kateri so mimo delegatov sodelovali tudi Mirko Košnjek, načelnik oddelka za notranje zadeve SOB Domžale, predsednica Občinske konference SZDL Marija Ivkovič in predsednik iniciativnega odbora so bili oblikovani tudi nekateri zaključki, ki jih bo izvršni odbor dodelal in jih

posredoval vsem podpisnicam samoupravnega sporazuma. Na koncu so bile izvedene volitve in izvoljeni posamezni organi.

Predsedstvo skupnosti:

1. predsednik skupščine, Rihtar Aleksander, GD Dob
2. podpredsednik skupščine, Kušar Karel, OZD Del. univerza
3. predsednik zbora uporabnikov, Borec Metod, OZD Varnost
4. namestnik predsednika, Klemenc Miro, OZD Toko
5. predsednik zbora izvajalcev, Andrejka Martin, GD Prevoje
6. namestnik predsednika, Bervar ing. Zoran, GD Trojane.

Izvršni odbor:

1. predsednik IO, Tomš ing. Milan, OZD Helios
2. podpredsednik IO, Slatnar Marjan, OZD Helios 3, član IO, Blej Franc, Občinska gasilska zveza
4. član IO, Kralj Lojze, OZD Slovenijales
5. član IO, Lenarčič Marjan, SZDL, GD Domžale
6. član IO, Pleško Janez, OZD Papirnica 7. član IO, Cerar Ivan, OZD Tosama
8. član IO, Škofic ing. Franc, OZD GG Domžale
9. član IO, Lah ing. Maks, OZD Univerzale

Odbor samoupravne delavske kontrole:

1. predsednik, Breznik Valentin, GD Vir
 2. član, Zupanc Ciril, GD Dob
 3. član, Repnik Zlato, GD Homec
 4. član, Cerar Božo, OZD Napredek
 5. član, Pajer Anton, osnovna šola Vencija Perka
- Tajnik: Avbelj Alfonz

Kako je s krajevnimi uradi v naši občini?

O vprašanju delovanja krajevnih uradov v naši občini je bilo že dosti govora. Trenutno poslujejo krajevni uradi v Měngšu, Radomljah, Lukovici, Blagovici na Moravčah. Na teh krajevnih uradih so do sedaj delali honorarni sodelavci in opravljali nekatere zadeve za občane, da jim ni bilo potrebno hoditi v Domžale. V zadnjem času pa je prišlo v ospredje vprašanje, kako poživiti delo teh krajevnih uradov in jih tesneje povezati s krajevnimi skupnostmi, saj prihajamo do tega

9. Vsa dela s področja administracije in pisanje različnih poročil.

10. Sodelovali s samoupravno interesno skupnostjo socialnega skrbstva glede socialnih podpor in skrbniških zadev.

11. Dajali razna pojasnila, ki jih zahtevajo občani.

12. Pripravljali in dostavljali podatke za potrebe statistične službe.

13. Vodili delovodnike došle in odposlane pošte.

Taborniki so na občnem zboru ocenili svojo dejavnost in sprejeli načrt za delo v prihodnjem obdobju

spoznanja, da ne moremo več umetno reševati delo samega krajevnega urada na eni strani in delo krajevnih skupnosti na drugi strani.

Posebna komisija, ki jo je imenoval izvršni svet je skušala oblikovati nekatere zaključke o novem načinu dela krajevnih uradov, o njihovi zasedbi in o zadevah, ki bi jih občani lahko opravili doma. Tako je izvršni svet razpravljal o teh predlogih komisije in sprejel kot izhodišča vrsto predlogov za delo krajevnih uradov. Tako naj bi krajevni uradi opravljali naslednja opravila:

1. Izdajanje zdravstvenih spričeval za živino.

2. Prodajo upravnih kolekov in tiskovin, ki se uporabljajo v postopku pred upravnimi in drugimi organi

3. Sestavljanje mesečnih poročil o odkupu in to za potrebe občine in veterinarske službe.

4. Odvajali zbrana sredstva v banko.

5. Neposredno reševali posamezne primere iz svoje pristojnosti s strankami.

6. Pisali vloge občanom o raznih zadevah (vloge za zdravstveno zavarovanje, za uveljavljanje pogrebnih stroškov pri davčni upravi, zaradi olajšav pri odmeri davka, prošnje za socialne podpore in drugo).

7. Zbirali ponudbe za odkup kmetijskih zemljišč.

8. Sodelovali na sestanskih civilne zaščite, vodili evidenco nad inventarjem civilne zaščite in skrbeli za delovanje odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozščito.

V krajevnem uradu Mengeš se poleg navedenih opravil opravljajo tudi zadeve matične službe in prijavno-odjavne službe v naslednjem obsegu:

1. Razna vodenja poročne matične knjige in izvajanja opravil v zvezi s sklepanjem matičnih zvez, ki se za območje vse občine opravljajo le na sedežu občine v Domžalah, opravlja:

– vodi vse druge matične knjige, opravlja naknadne vpise in zaznambe osebnih sprememb v matičnih knjigah,

– vodi postopek za izdajo smrtnic in izvestnic ter izpolnjuje prijavnice v zapuščinskem postopku pokojnika,

– izdaja zapisnike iz matičnih knjig in potrjuje matična dejstva.

2. Na področju prijavno-odjavne službe pa:

– opravlja vsa opravila o prijavi, odjavi ali spremembi stalnega in začasnega prebivališča,

– vodi evidenco stalnega in začasnega prebivališča, in vpisuje osebne spremembe prijavljenih oseb v obstoječe evidence,

– vodi gospodinjstvo kartoteko in izdaja potrdila o skupnem gospodinjstvu ter drugih dejstvih,

– vodi volilni imenik in izdaja potrdila o volilni pravici,

– vodi evidenco prehodnih gostov,

– sprejme zahteve za izdajo ali zamenjavo osebnih izkaznic,

– opravlja tajniške posle poravnalnega sveta.

Uradni dnevi v krajevnih uradih so v istih dnevih kot v občinski upravi, vendar pa bo potrebno o tem delovnem času razmisliti glede

na to, da bi bila mesta zasedena s stalnimi delavci.

V širši razpravi bo potrebno najti skupna izhodišča za delo krajevnih uradov in navezati stike s sveti krajevnih skupnosti predvsem v tistih krajih, kjer krajevne skupnosti nimajo stalno zasedenih delovnih mest. Osnovno izhodišče bi bilo v tem, da naj bi vodje krajevnih uradov delali tudi za krajevne skupnosti, s katerimi bi bilo potrebno urediti tudi materialne odnose. Reorganizacija na področju krajevnih uradov je velikega pomena predvsem v tem smislu, da bi občani lahko vrsto opravil opravi-

vili doma in ne bi izgubljali po nepotrebnem časa za iskanje najrazličnejših potrdil in ostalih zadev na sedežu občine.

Zaradi tega bi bilo potrebno izvesti razpravo v vseh krajevnih skupnostih in se dogovoriti o kadrovski zasedbi krajevnih uradov in o sklenitvi medsebojnih dogovorov s sveti krajevnih skupnosti za opravljanje del z njihovega področja dejavnosti. Tako je mogoče uradne zadeve povezati s krajevno samoupravo, saj se mnoge zadeve medsebojno prepletajo in jih je mogoče reševati skupaj.

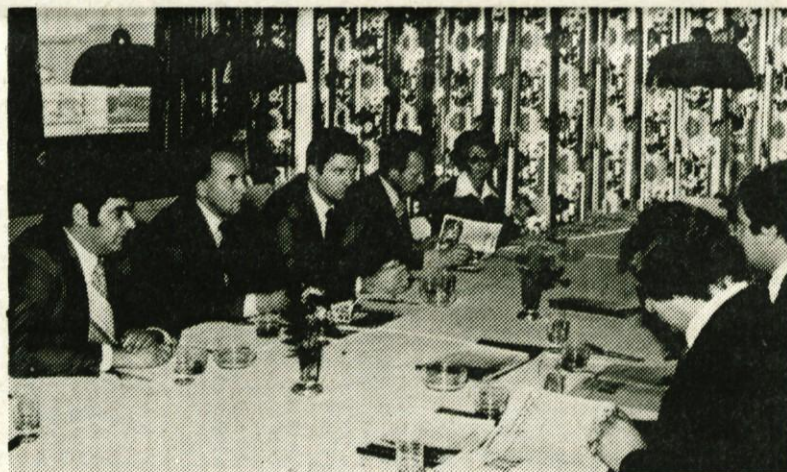
M. U.

PREDSTAVNIKI OBČINE TOLMIN V DOMŽALAH

Predstavniki občine Tolmin so se v Domžalah pogovarjali s člani koordinacije za politično delo o sodelovanju obeh občin na mnogih področjih. Sodelovanje s to občino je sicer že utečeno, saj ima delovna organizacija Helios svojo temeljno organizacijo združenega dela v Srpenci v občini Tolmin. Razgovori so se dotaknili tudi vprašanja pomoči naših občanov prebivalcem Tolminskega, ki je bilo prizadeto ob potresu. Predsednica Občinske konference SZDL Domžale Marija Ivkovič je med drugim poudarila, da je ta naravna katastrofa vzbudila pri naših občanah široko humanost, saj so tako delovne organizacije, kot tudi sami občani nesebično nudili pomoč

prizadetim in to v materialu in denarju. Te vezi, ki so bile oblikovane v težkih trenutkih, naj bi postale trajnejše, saj bi obe občini lahko izmenjali marsikaj, predvsem pa navezali tesnejše gospodarske stike. Predstavniki občine Tolmin je izročila tudi občinsko priznanje z željo, da bi to sodelovanje tudi v bodoče potekalo na vseh področjih dela in življenja. Sekretar občinske konference SZDL Tolmin Stane Jan se je zahvalil za pozornost naših občanov in za prejetu priznanje ter izrazil prepričanje, da to srečanje ni bilo zadnje in da bodo izoblikovane vezi tudi v bodoče vplivale na dobre medsebojne odnose.

A. Č.

Predstavniki tolminske in domžalske občine so si izmenjali mnenja o medsebojnem sodelovanju in prijateljskih stikih med obema občinama

RAZPIS

KRAJEVNA SKUPNOST MORAVČE

razpisuje
prosto delovno mesto

TAJNIKA

krajevne skupnosti

z nepolnim delovnim časom 8 ur tedensko.

Pogoj za zasedbo:
srednja izobrazba, po možnosti ekonomske smeri.

Nastop je možen takoj.

UGODNO PROdam

Radi prekinitev drobne prodaje galanterijskega blaga, prodam „KIOSK“ v Ulici talcev. Interesenti naj se zgledajo pri BREGAR Jožici, Domžale, Ljubljanska 49

Bregar Jožica.

OBVESTILO

Cenjene občane obveščam, da bom s 1. 1. 1977 prekinila prodajo galanterijskih izdelkov v „kiosku“ v Ulici talcev v Domžalah. Za sodelovanje se vsem iskreno zahvaljujem.

Jožica Bregar
Domžale.

Kaj storiti?

Lepa je slovenska zemlja, lepe hiše, moderni bloki. Ljudje si s tem izboljšujejo življenje in si po svojih močeh pomagajo k napredku.

V Blagovici tega ni. Hiše se poridirajo, vedno jih je manj in človek dobi občutek, da ne spada v domžalsko občino. Ko človek v Blagovici misli popraviti hišo ali pa zgraditi novo, mora v Domžale, od tu pa ga pošljejo v Ljubljano na Republiški cestni sklad. Ta pot je potrebna zaradi tega, ker je območje Črnega grabna v rezervatu za hitro cesto. Na Republiškem cestnem skladu dobivamo vedno enak odgovor: „Ste v rezervatu hitre ceste! Kupite si v Domžalah parcelo za hišo,“ se ponavlja odgovor že več kot sedem let. Če vprašamo, kdaj se bo to spremenilo na bolje ne dobimo na Republiškem cestnem skladu nobenega pravega odgovora. Odgovori so vedno negativni. V Črnem grabnu smo podpisali posojilo za ceste, nihče nas ni izločil iz seznama rekoč, ni potrebno posoditi, ker ne boste dobili dovoljenja za gradnjo.

Ali naj gremo vsi v Domžale? Kdo bo obdeloval zemljo v Črnem grabnu in plačeval davek? Za črpalko in šolo se je našlo dovo-

ljenje, čeprav je oboje v rezervatu, pristojni pravijo, da je to družbena potreba. Nič nimam proti temu, vendar me pa zanima, zakaj delavcem z nizkimi osebnimi dohodki ne pustijo, da bi si popravili ali kakorkoli izboljšali svoje hiše. Zakaj tega ne dopustijo? Ali moramo biti vedno v vlažnih stanovanjih in ali moramo imeti kopalnice samo takrat kadar dežuje? Še bi lahko naštevala taka vprašanja, vendar sem prepričana, da še dolgo ne bodo rešena. In kaj storiti?

Marija Bizilj

Odgovor uredništva:

Na zadnji seji delegatske skupščine je tekla razprava o rezervatih v naši občini. Že tudi preje je na sestankih s predstavniki mesta Ljubljane in Republiškega cestnega sklada tekla razprava o rezervatu hitre ceste v Črnem grabnu. Iz teh razgovorov je znano, da bo do konca letošnjega leta rešen problem rezervatov hitrih cest v naši občini in da po zagotovitvi nekaterih rezervatov v Črnem grabnu ne bo več. Brez dvoma bomo skušali to problematiko posredovati našim občanom takoj, ko bodo stvari znane.

Koliko stane varovanje otroka v vrtcu?

Na zboru uporabnikov Skupnosti otroškega varstva je bil podan polletni obračun Vzgojnovarstvenega zavoda in poročila prispevkov staršev, ki se nanašajo na resolucijo o ekonomskem in socialnem razvoju občine za leto 1976 in posredovani sklepi skupščin: Skupnosti otroškega varstva, Občinske izobraževalne skupnosti, Skupnosti socialnega varstva, Skupnosti socialnega skrbstva in Izvršnega sveta skupščine občine.

Polletno poročilo o finančnem poslovanju VVZ Domžale je pokazalo, da so starši na podlagi novosprejetih lestvice prekoračili svojo z resolucijo določeno udeležbo (40%) poprečno pri pokrivanju stroškov za redno dejavnost VVZ.

Zavod je skupaj s SOV ter starši varovancev predlagal uskladitev udeležbe staršev na podlagi dejansko ugotovljenih stroškov od 1. 2. do 30. 6. 1976 na z resolucijo utnjeno razmerje.

Starši varovancev so izrazili željo, da se jim sredstva, ki so jih akontacijsko plačevali od 1. 12. 1976 do 30. 6. 1976 preko poprečne 40% udeležbe vrnejo v višini 15,3% po sprejeti lestvici s tem, da se ob zaključnem računu izvede ponovno obračun za celo leto in se uskladi gibanje prispevkov z dogovorjeno udeležbo.

VVZ je omenjeni predlog potrjen s strani sveta staršev posredoval IO SOV, OIS, SSV in SSS. Skupnosti so obravnavale omenjeni

predlog ter ga skupaj z analizo CZNG o poslovanju VVZ (ki jo je naročila SOV) potrdile. Kot tak je bil posredovan IS občine Domžale, ki je predlog osvojil in sprejel naslednje sklepe:

— Uskladitev lestvice z ozirom na bilanco uspeha VVZ naj se izvede na podlagi predloga VVZ, t.j. znižanje lestvice za obdobje od 1. 2. do 30. 6. 1976 s tem, da Občinska izobraževalna skupnost poravnava vse obveznosti na podlagi samoupravnega sporazuma. VVZ naj izvrši sklep odbora za samoupravni nadzor s tem, da sklene pogodbo o financiranju za leto 1976.

— Z ozirom na pripombe staršev varovancev v VVZ naj se v naslednjem polletnem obdobju ne upoštevajo kot osnova za izračun po članu družine; regresi za letni dopust in jubilejne nagrade ter posebne enkratne nagrade. Upoštevajo pa se pokojninska osnova z otroškimi dodatki.

— Lestvica VVZ in oskrbni stroški naj ostanejo v enaki višini kot je bilo sprejeto na izvršnem svetu SOB Domžale 15. 1. 1976. V okviru zaključnega računa VVZ se izvede ponovni obračun za celo leto 1976, in sicer naj se izvede procentualno.

— SSV in SOV sta posredovali predlog ukrepov za zaščito družine, katerih dohodek na člana družine je manjši od najnižjega dohodka na člana družine v sprejeti lestvici oskrbnin v VVZ. Predlog je

potrdil tudi svet staršev in je tako dopolnil nekoliko zastarel sistem družbene pomoči, ki so jo z družbenim dogovorom o subvencioniranju cene ter razvoju mreže plačevale OZD.

Predlagani in sprejeti ukrepi so del izhodišča za dograjevanje sistema subvencioniranja v l. 1977.

VVZ je v polletnem poročilu prikazal tudi težave, ki jih povzroča zaostajanje rednih plačil oskrbnin s strani staršev. Svet staršev je predlagal ukrepe:

1. Skupaj s strokovnimi službami socialnega skrbstva naj se pregledajo sezname dolžnikov z ozirom na upravičenost do družbene denarne pomoči.

2. Vse dolžnike, ki so dolžni oskrbnino za več kot 2 meseca, se toži, v kolikor ne poravnajo obveznosti v enem mesecu.

3. Enkratni prispevek (za 6 mesecev) staršev varovancev VVZ zaposlenih izven občine Domžale je potrebno izterjati brez tožbe.

4. V proračunu je potrebno upoštevati tudi dolg staršev in jim poslati vse zapadle terjatve znižane za obračunano predplačilo od 1. 2. do 30. 6. 1976.

Omenjeni predlogi so bili sprejeti s strani interesnih skupnosti in pomenijo utrditev sistema akontacij po položnicah, kar je pogoj za nemoteno delovanje VVZ v občini.

Z novim načinom zaračunavanja oskrbnih stroškov posameznim kategorijam staršev glede na dohodek po družinskem članu

ter znižanju stalnega prispevka (režije) na račun povišanega oskrbnega dne, je VVZ ugodil zahtevi staršev po znižani režiji.

Navajamo nekaj primerov izračuna prispevka oskrbnine po sprejeti lestvici.

Primer a:

Starši z dohodkom 950 din po družinskem članu plačajo: 513 din, če je njihov predšolski otrok v vrtcu ves mesec (26 dni).

Primer b:

Za istega otroka, ki je v vrtcu le 10 dni (odsoten pa 16 dni: $10 + 16 = 26$) plačajo 200 din mesečno stalnega prispevka + $16/26$ od razlike med 200 in 513 din, to je $200 + 192,50 = 392,50$ din.

Primer c:

Starši s 3.000 din dohodka po družinskem članu mesečno plačajo za predšolskega otroka, ki je v vrtcu le 5 dni, odsoten pa 21 dni, stalni prispevek 400 din + $5/26$ razlike med 400 din in 1.170 din, kar zneso 547,50 din.

Izračun prispevka za dojenčke je enak.

Stalni prispevek je del prispevka po lestvici in ga ne moremo enačiti s staro režijo, čeprav zagotavlja mesto v VVZ.

V primeru odsotnosti otroka mesec dni ali daljši čas so starši obvezni plačevati stalni prispevek, dokler pisмено ali ustno otroka ne odjavijo iz VVZ.

A. Jarc

Tudi dedek Mraz potrebuje rešitev

Iniciativa, ki jo je vsem tistim, ki organizirajo ter izvajajo prihod Dedka Mraza, v preteklem obdobju dala OK SZDL in sindikat, postaja vse bolj stvarna. Tudi Dedek Mraz se bo moral podrediti skupnemu organiziranemu prihodu po krajevnih skupnostih, torej bo postal del krajevnih samouprave.

Ni zanemariti prizadevanja društev, SIS, družbenopolitičnih organizacij in skupnosti, ki so vse skušale Dedka pripeljati v najboljše obleki z najboljšimi dobrotami, vendarle pa je to bolje uspevalo v združenem delu, kjer so se sredstva namenjevala iz ustreznih skladov, z razliko pa v krajevnih skupnostih iz izplačanih osebnih dohodkov. To je morda obdobje, ko smo še vedno premalo vložili v programiranje in smo proračunsko

mislili, vendar pa danes temu le ne more biti več tako. Tudi Dedek se bo moral sprijazniti s tem, da mora planirati in programirati za vse otroke enako in se mu ne sme pripetiti, da bi socialno razlikoval, pa četudi nevede.

Da je temu tako, nam kažejo letošnje priprave na prihod Dedka, ki so v marsičem bližje cilju, ki ga vsi čutimo in ki ga delovni ljudje in občani želimo, t.j. združevati sredstva za obdaritev vseh otrok, tako predšolskih, šolskih otrok, ne glede, kakšno je njihovo poreklo. Na marsikaterem zborovanju, na katerem so se obravnavali programi SIS, je bila izrečena želja, da naj bi se sredstva OZD namenjena za obdarovanja zbirala na enem mestu in se delila po območjih, kjer Dedek Mraz obišče otroke, to so naše krajevne skupnosti. Letos nam je ostalo malo do rešitve Dedka Mraza, ki bi mirno lahko planiral, kako bi se sprehodil po 25 krajevnih območjih in bi vedel, kaj in komu bo prinesel darilo. Ostalo pa nam je dovolj časa, da mislimo, kako in kje rešiti to sistemsko, ponuja se nam odgovor, morda je ta v aneksu k območnemu družbenemu dogovoru.

Dedek Mraz bo letos prišel med predšolske otroke in šolske otroke, tako ga bodo videli tudi starost-

(Nadaljevanje na 18. strani)

o b j a v l j a t a

RAZPORED OBISKA DEDKA MRAZA

Dedek Mraz bo obiskoval vrtce:

– Savska, Stolpič, Ihan in varstvo na domu	22.12.1976
– Mengeš, Rodica	21.12.1976
– Radomlje, Preserje	23.12.1976
– Vir, Količevo	20.12.1976
– Kidričeva, Blok V. Vlahoviča	24.12.1976
– dis. oddelek Moravčev	30.12.1976

Dedek Mraz bo v dopoldanskem času in bo obiskal vse skupine.

Cicibanovo šolo in otroke iz KS bo Dedek Mraz obiskal:

– Vrhpolje	25.12.1976 ob 8. uri
– Prevoje	28.12.1976 ob 15. uri
– Dob	22.12.1976 ob 15,30 uri
– Dragomelj	29.12.1976 ob 15,30 uri

Obisk otrok, vzgojiteljic in Dedka Mraza v KS skupnostih

Krajevna skupnost	Čas obiska	Vrtec, ki obišče otroke skupaj z Dedkom Mrazom
Trzin	23.12. 9. uri	Mengeš
Lukovica + Rafolče	27.12. 8. uri	Vir
Krtina	24.12. 9. uri	Stolpič
Krašnja	27.12. 10. uri	Vir
Zlato Polje	28.12. 9. uri	Preserje
Blagovica	28.12. 8. uri	Kidričeva
Češnjice	28.12. 10. uri	Kidričeva
Trojane	27.12. 8. uri	Savska
Homec—Nožice	29.12. 8. uri	Radomlje
Velika vas	21.12. 9. uri	Količevo
Rova	29.12. 9. uri	Rodica

Obdaritev v POŠ Homec:

- za ne vključene otroke 18.12. ob 10. uri
- za vključene otroke 30.12. ob 11. uri

Otroci iz Peč bodo vključeni v Moravčah.

Celodnevna osnovna šola v letu 1975/76

Občinska izobraževalna skupnost Domžale je sredi leta 1975 pričela z akcijo, da tudi v naši občini tam, kjer so za to dani pogoji, preidejo nekateri oddelki nižjih razredov osnovnih šol na sodobnejšo obliko organizacije vzgojnoizobraževalnega procesa, t. j. celodnevno osnovno šolo.

Ta prehod je bil pri nas lažji zato, ker že precej let sem na nekaterih centralnih osnovnih šolah in sicer: Osnovni šoli Šlandrove brigade, Osnovni šoli Matija Blejca—Matevža Mengeš in Osnovni šoli Radomlje obstajajo oddelki podaljšanega bivanja in so se nekateri izmed njih iz prvotno kombiniranih že organizirali kot čisti ali homogeni oddelki in zanje praktično ni bilo posebnih težav za naslednji kvaliteten premik, t. j. za prehod na celodnevno osnovno šolo.

Za preusmeritev homogenih oddelkov podaljšanega bivanja v oddelke celodnevne osnovne šole, ker je specifična oblika formiranja oddelkov celodnevne osnovne šole, je dal pristanek Zavod za šolstvo SRS, Organizacijska enota Ljubljana in prav Občinska izobraževalna skupnost Domžale je bila ob tesnem sodelovanju s šolami tista, ki je prva ta prehod pospeševala in zanj zagotovila tudi potrebna materialna sredstva.

Priprave za organizacijo prvih oddelkov celodnevne osnovne šole so se v letu 1975/76 sicer nekoliko zavlekle in prvi štirje oddelki so bili oblikovani iz že obstoječih oddelkov podaljšanega bivanja 1. 12. 1975 in to na Osnovni šoli Šlandrove brigade, 1. 3. 1976 pa je bil enak prehod opravljen tudi na Osnovni šoli Josip Broz Tito v Domžalah, kjer je en oddelek podaljšanega bivanja in sicer drugi razred prešel na celodnevno osnovno šolo.

Do konca šolskega leta 1975/76 je bilo tako v občini organiziranih pet oddelkov celodnevne šole s 140 učenci in sicer na Osnovni šoli Šlandrove brigade trije oddelki 1. razreda in en oddelek 2. razreda z 108 učenci in na Osnovni šoli Josip Broz Tito en oddelek drugega razreda z 32 učenci.

Od 140 učencev, vključenih v oddelke celodnevne osnovne šole, so ob koncu šolskega leta vsi razen enega razreda uspešno končali, v primerjavi z učenim uspehom učencev s klasično obliko pouka pa lahko ugotovimo, da je med učenci, ki so obiskovali oddelke celodnevne osnovne šole bistveno več učencev, ki so dosegli odlični ali pravdober uspeh, kar tudi dokazuje, da daje nova oblika pouka v oddelkih celodnevne osnovne šole učencem več znanja, jih v večji meri motivira za šolsko delo in kar je glavno, učenci radi hodijo v šolo, šola jim ni več v breme, interesne dejavnosti in individualni pri-

stop učitelja pa sta dosegla, da so učenci tudi čustveno mnogo bolj navezani na šolo, na učitelja in na raznolike dejavnosti, ki jim jih šola v novi obliki pouka nudi.

Navedene izkušnje, kakor tudi izkušnje s celodnevno osnovno šolo drugod, so napotile Občinsko izobraževalno skupnost Domžale, da je za šolsko leto 1976/77 bila pobudnik za ustanovitev večjega števila oddelkov celodnevne osnovne šole in za razširjeni obseg te oblike dejavnosti zagotovila potrebna, čeprav najosnovnejša sredstva.

S 1. 9. 1976 je bilo na Osnovni šoli Šlandrove brigade oblikovanih 10 oddelkov celodnevne osnovne šole, in sicer: štiri 1. razredi, trije 2. razredi, dva 3. razreda in en 4. razred s skupno 302 učenci. Na Osnovni šoli Josip Broz Tito so s 15. 10. 1976 prešli vsi oddelki nižje stopnje na obliko celodnevne osnovne šole, t. j. trije 1. razredi, trije 2. razredi, trije 3. razredi in trije 4. razredi s skupno 355 učenci. Na Osnovni šoli Dob sta 1. 11. 1976 prešla na obliko celodnevne osnovne šole dva oddelka 1. razreda s skupno 37 učenci, ko pa bo dokončana gradnja telovadnice, bodo na novo obliko pouka prešli tudi vsi učenci 2., 3. in 4. razredov v petih oddelkih s skupno 106 učenci.

Do konca koledarskega leta 1976 bo torej v naši občini na šolah Šlandrove brigade, Josip Broz Tito in v Dobu organiziranih 29 oddelkov celodnevne osnovne šole z 800 učenci. Od tega bo devet oddelkov 1. razreda, sedem oddelkov 2. razreda, sedem oddelkov 3. razreda in šest oddelkov 4. razreda.

Od skupnega števila 2696 učencev na nižji stopnji jih bo torej že v šolskem letu 1976/77 29,7 % vključenih v oddelke celodnevne osnovne šole, od skupnega števila vseh šoloobveznih otrok v občini bo do novega leta vključenih 15,5 %, s čimer bomo v občini Domžale dosegli procent vključenih učencev v oddelke celodnevne osnovne šole, kakor smo ga v srednjeročnem programu razvoja vzgoje in izobraževanja predvideli do leta 1979/80.

Občinska izobraževalna skupnost

ZAHVALA

Krajevna organizacija Rdečega križa Jarše-Rodica se iskreno zahvaljuje vsem zasebnim delodajalcem za denarno pomoč v višini 12.060,00 din, ki so jo zbrali za prizadeto prebivalstvo v Posočju.

Krajevna organizacija RK Jarše—Rodica

OBVESTILO VSEM GOSPODINJSTVOM V IHANU IN PRELOGU

Krajevna skupnost Ihan obvešča vsa gospodinjstva v Ihanu in Prelogu, da se prične s 1. 1. 1977 obvezen odvoz smeti za območje Ihana in Preloga. Do tega roka si mora vsak nabaviti na lastne stroške predpisan smetnjak.

Prvi odvoz bo 4. 1. 1977 ob 6. uri zjutraj. Do omenjene ure naj vsak postavi smetnjak na dostopno mesto, kjer je možen odvoz in obračanje avtomobila.

Krajevna skupnost Ihan

(Nadaljevanje s 17. strani)

niki v naših domovih, kar je bila sedaj velika skrb društev in družbenopolitičnih skupnosti. Seveda pa bo zajel tudi krajevne skupnosti. Skupnost otroškega varstva in Vzgojnovarstveni zavod organizirata prihod Dedka Mraza po krajevnih skupnostih tudi tam, kjer otroci nikdar niso bili v vzgojnovarstveni ustanovi ali pa niso zajeti v cicibanovo šolo. Vendarle pa bodo sredstva za obdaritev le nosili starši, torej bodo krajevne skupnosti le nosilci akcij obdaritve, VVZ pa bo programsko popestril z varovanci iz svojih vzgojnovarstvenih ustanov. Tako bo Skupnost otroškega varstva dala le en prispevek k vsesplošnemu prizadevanju k prihodnosti Dedka Mraza tudi tam, kjer otroci bivajo v krajevnih skupnostih. Prav gotovo bodo temu prizadevanju sledili tudi drugi, ki že pripravljajo obdaritve in izenačili prihod Dedka Mraza za vse otroke v občini in vse ostarele občane.

Janez Pernuš

OGLAS

KOMUNALNO GOSPODARSTVO MENGEŠ obvešča, da lahko vedno dobite krste vseh vrst in sicer na sedežu delovne organizacije Prešernova 2, Mengeš. Informacije lahko dobite na telefon številka 72-287. Uvedena je tudi stalna dežurna služba Burnik — Prešernova 3.

Poslužujte se uslug, ki vam jih nudi v slučaju potrebe Komunalno gospodarstvo Mengeš.

OGLAS

Prevajam vse vrste tekstov iz nemščine, angleščine in italijanščine.

Prosim, da cenjene ponudbe pošljete na naslov: Delavska univerza Domžale.

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE ZABRET

Aleškove mame iz Topol

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali, darovali cvetje, izrekli sožalje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Vsem, ki ste se poslovili od nje še enkrat prirčna zahvala.

VSI NJENI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
naše drage mamice

ANE MAHNIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, ji poklonili cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Svoljšku za izkazano pozornost v času njene bolezni, ter hvala vsem sosedom iz znancem, ki ste jo obiskovali na njenem domu.

Žalujejo
hčerke z družinami.

V SPOMIN

JANEZ KOCJANČIČ

Konec meseca oktobra smo na zadnji poti pospremili v lvančni gorici znanega borca Janeza Kocjančiča, ki se je rodil pred 53. leti v vasi Imenje pri Moravčah v številni kmečki družini. Trda mladost ga je v usodnih dneh pripeljala med tiste, ki so se uprli okupatorjevemu nasilju. Takoj ob začetku vojne se je povezal z Osvobodilno fronto, postal obveščevalec in kurir ter se kasneje pridružil brcem Kamniško-zasavskega odreda. V eni izmed številnih borb je bil ranjen in ujet ter odpeljan v koncentracijsko taborišče. Tu se je povezal s tovariši in uspelo mu je pobegniti in se ponovno pridružiti partizanom. Koncem leta 1944 je bil težje ranjen in je postal težki vojni invalid.

Po vojni si je uredil družino in se skušal iz Notranjske, kjer je živel, preseliti ponovno v domače kraje. Toda nenadna smrt mu je prekržala njegove načrte.

Na zadnji poti so ga pospremili številni njegovi vojni tovariši in soborci ter člani invalidske organizacije tudi iz naše občine.

K.

AVTOMOBILISTI – POZORI

Hitro in solidno opravljam centriranje, narezovanje, montiranje gum in vsa vulkanizacijska dela za osebne avtomobile.

Simon HRIBAR – VULKANIZER
IHAN, p. Domžale

JUBILEJ VEČERNE OSNOVNE ŠOLE ZA ODRASLE

Petnajsto leto teče, odkar obstoja v Domžalah večerna osnovna šola za odrasle. Menim, da bi bilo prav, da se ob takem jubileju snidemo tako bivši učenci, kakor učitelji, kjer bi tekla beseda, kako si je posameznik utiral pot v življenje in še o marsičem drugem.

Na prijetno snidenje vabimo vse učence, ki so začeli obiskovati večerno šolo v šolskem letu 1961/62 in vse učence, ki so posled obiskovali večerno šolo in to do tistih, ki jo obiskujejo letos. Iz uradnih knjig je razvidno, da je takih absolventov kar precej. Žal, pa si pripravljalni odbor s temi podatki, ki jih ima na voljo, ne more veliko pomagati. Velika večina bivših učencev je med tem menjala svoja bivališča, službo, dokončala še kakšno drugo šolo, a nekdanja samska dekleta so se med tem večinoma omožila in sprejela drug priimek in se morda odselila tudi drugam. Prav zaradi tega prosi pripravljalni odbor, da vsi, ki so obiskovali in končali večerno osnovno šolo in ki se nameravajo udeležiti tovariškega srečanja, pošljejo svoj naslov na dopisnici in sicer na naslov: Dolf Prešeren, Domžale 61230 – Župančičeva 3. Le tako bo mogoče organizirati to srečanje. Vse absolvente prosimo, da o tem snidenju obvestijo tudi svoje sošolce in da pošljejo svoj pristanek do vključno 20. decembra, da bo pripravljalni odbor lahko pripravil to srečanje. Vsakdo, ki se bo prijavil in se bo snidenja zanesljivo udeležil, bo pravočasno dobil vabilo, iz katerega bosta razvidna kraj in datum srečanja.

Za pripravljalni odbor
Dolf Prešeren

Ob 25. obletnici plodnega dela DPM v Domžalah

Letos mineva petindvajset let, odkar je bilo leta 1951 ustanovljeno Društvo prijateljev mladine v Domžalah. V društvo so vključeni delavci raznih poklicev iz delovnih organizacij, prosvetni, kulturni in politični delavci, ki se z ljubeznijo aktivno žrtvujejo za dobrobit našega mladega rodu. S svojim delom skrbijo za kulturno vzgojo in izobrazbo naše mladine.

Ob tej priliki ne smemo pozabiti in pohvaliti vse tiste delavce, zlasti učitelje, ki se vneto ubadajo za razrast domžalske pionirske organizacije, ki nesebično pomagajo pri vseh prireditvah, nastopih in tekmovanjih in s tem neposredno skrbijo za oblikovanje celovite osebnosti pri mladem človeku. Kakor v vseh društvih, tako tudi pri DPM, je največja ovira za normalno delovanje društva gmotna stran. Člani upravnega odbora DPM so premostili to oviro s tem, da so organizirali različne prireditve in z izkupičkom krili najnujnejše izdatke.

Z organizacijo posameznih večjih prireditev si je društvo ustvarilo materialno bazo za organizacijo letovanja otrok in za nabavo lutkovnega odra, kjer so potekale vrsto let lutkovne predstave. Otroci so sami izdelovali potrebne rekvizite in to po zamisli tovariša Antona Pajerja. Lutkarji so pod skrbnim vodstvom mentorice pokojne tovarišice Marije Zakrajškovice in kasneje Slavka Končine pripravili več lutkovnih iger, s katerimi so razveseljevali mlade gledalce. Denarna sredstva so se stekala tudi z vsakoletno prireditvijo družabnega večera, kar je postala stalna akcija požrtvovalnih organizatorjev. S tako zbranimi sredstvi je društvo lahko vsako leto pošiljalo socialno šibke in slabotne otroke na počitnice k morju. Denar se je poleg tega porabil za pogostitev vseh novincev, ki so prvič prestopili šolski prag in ko so bili sprejeti v pionirsko organizacijo. Obe pogostitvi se ponavljata vsako leto, zaradi tega, da bi bil sprejem v šolo in pionirsko organizacijo čimbolj svečan in da si otroci oba slavnostna dneva dodobra vtisnejo v spomin. Upravni odbor je vsako leto finančno podprl tudi učence osmih razredov, ko so se odpravili na končni izlet in se poslovili od osnovne šole.

Za praznovanje Dedka mraza se je upravni odbor vsakokrat zavedal, da morajo odrasli skrbeti, da bodo otroke ob novem letu obogatili s prazničnim veseljem. Prav zaradi tega je vsako leto ob prihodu Dedka mraza društvo poskrbelo, da je vsak predšolski otrok dobil skromno darilo in da so vsi otroci prisostvovali veselemu novoletnemu programu, ki so ga posredovali najmlajši učenci posameznih šol. Ravno tako je bila ta slovesnost povezana s kinopredstavami in ogledom lutkarskih predstav.

Društvo se je mnogokrat vbadalo z nalogo, da bi bilo v Domžalah na voljo za mladino dovolj otroških igrišč. Društvo je uspelo urediti na žalost samo eno igrišče, toda tudi to igrišče je zaradi slabe organizacije nadzorstva in slabega odnosa do opreme s strani mladine kmalu propadlo. Poleg tega se društvo povezuje tudi s šolami ob posameznih akcijah za bralne značke, v zadnjem času pa tesno sodeluje z upravo Doma počitka v Domžalah. Ta dom namreč dvakrat na leto obiskujejo pevci šolskega zbora Osnovne šole Vencija Perka, ki s svojimi pesmimi skušajo razveseliti oskrbovance v Domu in jim podariti skromno cvetje in darila.

Preveč bi bilo, če bi pisali o vsej dejavnosti DPM Domžale, o vseh akcijah, ki so jih člani društva izpeljali v petindvajsetih letih obstoja. Vendar pa lahko rečemo, da so bili v upravne in nadzorne odbore največkrat izbrani starejši člani, ki že vrsto let nepretrgoma delajo v vrstah društva. Mnogi med njimi so za svoje vestno, marljivo in požrtvovalno delo dobili zlato značko Zvezde društva prijateljev mladine. Na zadnji seji je upravni odbor obravnaval tudi vprašanje, da bi bilo potrebno na prihodnjem občnem zboru pritegniti v novi odbor mlajše člane, ki bi nadaljevali delo v smeri skrbstva za družino in otroke. Novi odbor bo moral zastaviti vse sile, da se bodo dvorišča usposobila za igro otrok, poskrbeti bo moral za realizacijo igrišč, ki jih ima v načrtu Krajevna skupnost, voditi bo moral brigo za varstvo po družinah in uvesti rekreacijske oblike športa in zasnovati še marsikaj, kar bi bilo v korist mlademu rodu.

Dolf Prešeren

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD OBČINE DOMŽALE Savska 3

Svet delovne skupnosti je na svoji seji, dne 12. 11. 1976 sprejel sklep, da se sprejme v redno delovno razmerje za nedoločen čas s 7-urno zaposlitvijo:

1. EKONOM

Izobrazba: KV kuharica – kuhar, KV delavec v blagovnem prometu

Pogoji: 5 let delovnih izkušenj v obratih za pripravo hrane ali na področju nabave in skladiščenja živil. 3-mesečno poskusno delo.

2. ŠOFER – KURJAČ

Izobrazba: šofer B kategorije in izpit za kurjača centralnih kurjav.

Pogoji: 3-mesečno poskusno delo.

Nastop službe pod točko 1 in 2 je možen s 1. 1. 1977.

Pismene prošnje z dokazili pošljite na upravo zavoda Domžale, Savska 3, v 15 dneh po objavi.

NAMIZNI TENIS

ŠD Radomlje vabi športne in delovne organizacije, OO ZSMS, šole ter občane na tradicionalni NOVOLETNI TURNIR V NAMIZNEM TENISU.

Turnir posameznikov bo potekal v dveh kategorijah:

PIONIRJI (osnovnošolci do 15. leta)

ČLANI (nad 15 let).

Pričetek turnirja bo v soboto, 25. decembra, ob 8,30 v telovadnici OŠ Radomlje. Prijavite se pol ure pred pričetkom tekmovanja.

Igor Lipovšek

KOŠARKARSKI TURNIR OB DNEVU REPUBLIKE V RADOMLJAH

27. novembra so se zbrali v Radomljah košarkarji sosednjih občin na tradicionalnem turnirju, ki ga je organiziralo domače športno društvo.

Rezultati: polfinale: KAMNIK : RADOMLJE 78 : 60

MENGEŠ : KOMENDA 67 : 53

za 3. mesto: KOMENDA : RADOMLJE 57 : 47

finale: KAMNIK : MENGEŠ 77 : 72

Vrstni red:

1. Kamnik

2. Mengeš

3. Komenda

4. Radomlje

Igralci Kamnika so tako že drugič osvojili prehodni pokal.

Igor Lipovšek

OGLAS

ABC Trgovsko podjetje NAPREDEK Domžale sprejme za opravljanje priložnostnih del v garderobah, na parkirnem prostoru in drugod v blagovni hiši več upokojencev in upokojenk za krajši ali daljši čas. Javite se na upravi delovne organizacije, Ljubljanska 64, Domžale.

TP NAPREDEK
Domžale

V soboto, 6. in 13. novembra smo se v OŠ Šlandrove brigade zbrali vaditelji in trenerji iz Domžal in Kamnika na seminarju za pionirske košarkarske ekipe. Predaval je Brane Dežman, asistent na VSTK. Spoznavali smo vsebino in metodične postopke treniranja pionirjev, načine tekmovanja, strukturo organiziranosti košarke na osnovnih šolah in v občini, pravilnik o nagraje-

vanju trenerjev in letni načrt treningov. Predvsem pa je predavatelj hotel prikazati, kakšni naj bodo treningi pionirjev, pri katerih ne gledamo na trenutni uspeh (to je bila doslej v naši občini ustaljena praksa), ampak so vključeni v dolgoročni načrt treniranja, ki edini daje optimalne rezultate.

Igor Lipovšek

Novi trenerji košarke, ki so se na tečaju v Domžalah pripravljali za delo v posameznih društvih

CILJI ŠPORTNE REKREACIJE

V prvem delu (v 18. številki OP) sem omenil nekaj osnovnih predlogov, da delovni ljudje potrebujejo športno rekreacijo, da jo vzamejo kot hrano, ki jo potrebuje človeško telo. Naj omenim, da je prosti čas, del dnevnega časa, s katerim posameznik svobodno razpolaga, je neplačan čas, ko je človek osvobojen vidnih in formalnih dolžnosti, ki mu jih postavlja delo ali druge poklicne obveznosti.

V tem poglavju bomo lahko videli, kaj vse nam lahko nudi aktivni počitek med delom. Pri tem gre za to, da pri aktivnem počitku obremenimo tiste dele telesa ali organske funkcije, ki pri delu niso sodelovali ter da menjamo okolje, v katerem ni činiteljev, ki so pri delu negativno vplivali na dobro počutje.

Tridesetminutni odmor je namenjen delavcem, da v tem času malicajo, vendar kljub zmanjšani možnosti, da bi s takim odmorom dosegli cilj, pa se delavci največkrat spontano združujejo v skupine enakih interesov za igro ali kakšno drugo športno dejavnost. Na improviziranih športnih igriščih ali na pravah na tovarniškem dvorišču igrajo nogomet, odbojko, badminton, namizni tenis ali balinajo. Pri vsem tem pa večkrat udeleženci pozabijo na dolžino odmora ali trajanje obremenitve ali zagretosti. Take rekreacije brez vođenja organizatorjev rekreacije večkrat negativno vplivajo na delovno disciplino ali pa celo pride do poškodb.

Pri planiranju in programiranju rekreacije v 30-minutnem odmoru se moramo ravnati po naslednjih načelih:

- aktivnosti morajo biti v nasprotnem odnosu do dela;
- aktivnosti se lahko izvajajo le v prostorih, kjer ni ropaza, vročine, zadimljenosti, škodljivih plinov ali nevarnosti gibanja;
- dve minuti pred potekom odmora se mora prekiniti z dejavnostmi, ki vzbujajo organizem, organizem umirimo z umirjenim prehodom;
- delavci naj sami izbirajo aktivnost, seveda iz seznama, ki je za njihovo delovno mesto primerna;
- aktivnost lahko traja največ 20 minut in ne sme presegati 50 % intenzivnosti od maksimalne obremenitve;
- aktivnost naj bo vođena s strani organizatorjev rekreacije.

Gorza Marjan

STRELSTVO

3.11.1976 so strelci strelske sekcije TOSAMA organizirali že tradicionalno tekmovanje v počastitev Dneva republike. Med člani so bili najboljši Ivan Kos s 145, Stane Klopčič s 144, Janez Kovič s 144, Tone Peterka s 142 in Ivan Cerar s 140 krogov. Pri članicah pa sta najboljši rezultate dosegli Olga Zebovec 86 in Marjeta Kovič 61 krogov.

6.11.1976 pa so strelci strelske sekcije TOSAMA v povratnem dvoboju premagali strelce strelske sekcije PAPIRKONFEKCIJA Krško z rezultatom 470 : 337. Prva tri mesta med posamezniki so pripadla strelcem Tosame. Ivan Cerar je dosegel 121, Ivan Kos 120, Stane Klopčič pa 116 krogov od 150 možnih.

14.11.1976 so se na prvenstvu svoje sekcije pomerili strelci strelske sekcije OZD „VARNOST“ TOZD Mengeš. Med 25 tekmovalci so bili najboljši Ivan Marolt s 130, Božo Penezić s 129, Franc Kveder s 126 in Peter Topolovec s 124 krogov.

V dneh od 20. do 22. novembra 1976 je potekalo letošnje občinsko sindikalno prvenstvo v streljanju z zračno puško. Sodelovalo je 19 moštev. Pri članih so bila najboljša moštva MLINOSTROJ – 660 krogov, INDUPLATI Jarše – 645 krogov, LEK Mengeš – 608 krogov, PAPIRNICA Količevo – 588 krogov in TRAK Mengeš – 552 krogov. Prvih pet mest med posamezniki so si razdelili strelci OZD MLINOSTROJ Domžale in INDUPLATI Jarše. Najboljši rezultat je dosegel Niko Keržan Mlinostroj – 181 krogov, za njim pa so se uvrstili Miro Šimic Induplati s 177, Franjo Rihtar Induplati 173, Anton Mišvelj Mlinostroj 172 in Zdravko Krajšek Mlinostroj 170 krogov.

Nastopile so tudi tri ženske ekipe. Najboljše so bile strelke iz OZD LEK Mengeš s 423 krogov, na drugo mesto so se uvrstile strelke iz MOJCA Lukovica s 303 krogov, na tretje mesto pa strelke SLOVENIJALES Radomlje s 225 krogov. Med posameznicami so prva tri mesta zasedle strelke iz LEK Mengeš. Marija Jelerčič je nastreljala 142, Ana Kavaš 141, Majda Meden pa 140 krogov.

Z.

Več skrbi za uresničevanje načrta o vračanju zdomcev

Pri izvajanju politike in nalog na področju zaposlovanja naših delavcev v tujini, ki so opredeljene v ustreznih listinah, zlasti pa v sklepih predsedstva ZKJ iz leta 1973 in predsedstva SFRJ, ter v ostalih listinah, smo v preteklem letu dosegli pomembne uspehe glede organiziranega zaposlovanja in varstva delavcev na začasnem delu v tujini.

Manj uspešni pa smo bili pri ustvarjanju pogojev za njihovo vračanje in ponovno vključevanje v zaposlitev. O tej problematiki je razpravljala Skupščina SR Slovenije in v mesecu juliju letošnjega leta sprejela Sklepe in priporočila za postopno vračanje delavcev z dela iz tujine in za njihovo ponovno vključevanje v zaposlitev v SR Sloveniji.

Najbolj značilna priporočila so: odpravljati vzroke, ki zavirajo razvoj malega gospodarstva in predlagati ukrepe in rešitve za ustvarjanje ugodnejših pogojev za hitrejši razvoj proizvodnih in storitvenih zmogljivosti, zagotoviti, da se dosledno uveljavlja odgovornost TOZD in OZD za zakonito uporabo pogodb o delu in dela preko delovnega časa, zagotoviti, da se v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih organizacijah in skupnostih prouči upravičenost nadaljevanja dela delavcev, ki so si pridobili polne pokojnine ter zaposlovanja upokojevcem in da se zaposlovanje in delo le-teh uskladi s cilji in nalogami na področju zaposlovanja, zagotoviti ustrezno socialno varnost pod enakimi pogoji tudi delavcem, ki se vračajo z dela iz tujine, rešiti vprašanje vpisovanja delovne dobe, prebite na delu v tujini v delovne knjižice, zagotoviti otrokom naših delavcev, ki se vračajo v domovino, čim lažje vključevanje v šolanje ter urediti, da se v ta namen po potrebi angažira dopolnilni pouk in ustvarijo vsi drugi pogoji, proučiti problem in predlagati ustrezne ukrepe za reševanje priznanja strokovne izobrazbe in usposobljenosti, ki so jo naši delavci pridobili ob delu v tujini, zagotoviti informiranost naših delavcev v tujini ter si prizadevati, da bodo naši delavci še posebej seznanjeni z realnimi možnostmi in pogoji za njihovo hitrejše vračanje ter si prizadevati, da bo trajanje razpisov za zasedbo prostih delovnih mest tolikšno, da bodo v večji meri dostopni našim delavcem na začasnem delu v tujini. Skupščina občin pa naj ustanovijo ustrezne organe, ki bodo obravnavali in reševali problematiko vračanja delavcev z dela iz tujine in predlagali ukrepe z namenom, da se bodo olajšali procesi vračanja in ponovnega vključevanja v delo. Ti organi naj vključijo svojo dejavnost v že obstoječe koordinacijske odbore za vprašanja delavcev zaposlenih v tujini pri Občinskih odborih SZDL.

Eno izmed teh priporočil govori o zagotovitvi ustrezne socialne varnosti našim delavcem, ki se vračajo z dela iz tujine. Po sporazumu med našo državo in ZR Nemčijo o zavarovanju za čas brezposelnosti lahko jugoslovanski delavci, ki so postali brezposelni v ZRN, po povratku v domovino uveljavljajo razne pravice, ki izhajajo iz minulega dela, seveda, če so za to dani vsi pogoji.

Jugoslovanski delavci, zaposleni v ZR Nemčiji, lahko za primer brezposelnosti uveljavljajo pravico do denarnega nadomestila (če

imajo 12 mesecev neprekinjene delovne dobe ali 18 mesecev s prekinitvami, če so postali nezaposleni brez lastne krivde ali da sami niso odpovedali dela, če so se prijavili pri skupnosti za zaposlovanje v roku 30 dni od dneva prenehanja dela ali od dneva prenehanja prejemanja denarnega nadomestila pri nemški službi za zaposlovanje in če jim je urad za delo Arbeitsamt odobril vrnitev v domovino) in drugih oblik pomoči, pri čemer obstajajo razlike med delavci zaposlenimi v ZRN in delavci, zaposlenimi v drugih državah. Razlike so zaradi tega, ker ima naša država sklenjen z ZR Nemčijo meddržavni sporazum, ki vse te pravice ureja, z ostalimi državami pa tega nima.

Neredko se dogaja, da delavci, ki se vračajo iz tujine in skušajo uveljaviti pravice pri skupnosti za zaposlovanje, ne vedo, kateri dokumenti so jim potrebni, da te pravice lahko uveljavijo. S tem, ko ne priložijo ali predložijo pomanjkljiva potrdila o zaposlitvah v tujini, nastanejo dodatna pota, čakanje in negodovanje.

Delavci, ki se nameravate vrniti v domovino iz ZR Nemčije in boste želeli uveljaviti pravice iz minulega dela in ostale ugodnosti pri skupnosti za zaposlovanje, poskrbite za naslednja dva dokumenta:

1. Potrdilo, s katerim nemški urad za delo odobri povratek jugoslovanskim delavcem v Jugoslavijo. To je obrazec AV/JUG 1, ki ga na vašo prošnjo izda urad za delo Arbeitsamt. Na tem potrdilu so podatki o vaših zaposlitvah v zadnjih treh letih, vzrok prekinitve dela in soglasje za povratek v domovino. Ti podatki so pomembni za uveljavljanje pravice do denarnega nadomestila in ostalih pravic pri skupnosti za zaposlovanje.

2. Potrdilo o zavarovalnih obdobjih ali Versicherungskarte, ki ga izdaja nemška služba za socialno zavarovanje. To potrdilo boste predložili na vpogled skupnostim za zaposlovanje ob vaši prijavi. Omenjeni dokument boste potrebovali ob priliki vaše upokojitve, zato ga skrbno čuvajte.

Za ostale delavce, ki niso zaposleni v ZRN, temveč v drugih državah, je to nekoliko drugače. Če ima država, v kateri so zaposleni z Jugoslavijo sklenjeno konvencijo o socialni varnosti, lahko dobijo potrdilo o zavarovalnih obdobjih pri njihovem socialnem zavarovanju. Tako konvencijo ima naša država skoraj z vsemi evropskimi državami. S temi državami pa nima sporazuma o varnosti delavcev za primer brezposelnosti, zato ti delavci ne morejo uveljavljati pri nas pravice do denarnega nadomestila.

KLELIA GABRIČ